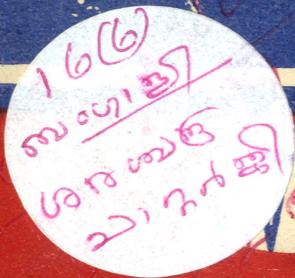

അമൃതാമയ് രംഗ

ആർ. നാരായണപ്പൻകര.

അമലയന്തരി

(ശംഖഗുരു)

അറമ്മയെതേടി

(ശ്രദ്ധപ്പെട്ട കുട്ടി)

അനുവാദകർ

ഡോ. അരുന്ദാളപ്പണിക്കർ ബി. എ. എൽ. റി.

പ്രസാധകൾ

പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി

വില്ലാവിലാസിനി ഷക്തിമീഡ്സ്

ചാല, തിരുവനന്തപുരം.

വിഭാഗം 1.

കോംപനിയുടെ കുറവി 1000

1954 അവവരി

പക്ഷ്യവകാശം പ്രസാധകൾ

യുണിവേഴ്സിറ്റി ഫൗം, തിരഞ്ഞെടുപ്പ്,

പ്രസാധകരം മന്ത്രിസ്ഥാന പത്രി വ്യാപാരിക്കൾ.

അവതാരീക

നവനവോന്മശ്യാലിനിയായ പുതിയഭക്തി, ശാപതിധതമായ ഭാവനാവിലാസം, ആശയമായ മനക്കുറ്റിക്കയജ്ഞാനം, സദവാപരി വിരുദ്ധമായ ദിന ഇന്നനേരക്കയ ഇവയുടെ സമീചീനമായ സമേളന് മാണം രഹച്ചുനേര വിച്ചപ്പാധിത്രകാരന്മാരുടെ ഭന്ന നിന്മിൽ എത്തിച്ചുതു്. ജീവിതത്തിൻ്റെ രാജപാതകളിൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാ ഉട്ടവഴികളിലും അഃഭ്രം സഖ്യരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻ്റെ മധുരമായ ഭാവങ്ങളോ ഭാപ്പം തിക്കണ്ണാവങ്ങളും അഃഭ്രം നേരിട്ടു് അനാഭ്യവിച്ചുവിത്തിട്ടുണ്ട്. അതാണം അഭ്രംമത്തിൻ്റെ തുടികളിൽ സർഗ്ഗ വ്യാപിച്ചുകാണുന്ന മനഷ്യരാഖിതനമായ അനക്കയുടെ രഹസ്യം. ചാരിത്രക്രമാലിക്കയ അഭ്രം സപ്താമനാ ഏതാണിക്കുവന്നുകും, ചാരിത്രക്രമാന്തരാളം അബ്ദകയ കാണിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. അഭ്രംമത്തിൻ്റെ ക്രമാപാത്രങ്ങളിൽ മിക്കവയും നാം ചുറുപാടും എന്നും കാണുന്ന തന്റെ പററാട്ടുള്ള സാധ്യാരണ മനഷ്യരണ്ടു്

രഹച്ചുന്ന മനഷ്യരാഖിയുടെ പുഡാഗമനപ്രവാനതെയെ അനാഭ്രിക്കുന്നില്ല; തകരാറായ സാമുദ്ധ്യവ്യവസ്ഥിതിക്കയ വ്യക്തമായി കാണുന്നുണ്ടു്; എന്നാൽ മനസ്സിനു നോക്കാതെ ഒരു കതിച്ചുവാട്ടേതോട് വെവക്കവ്യം ഫലംഗിപ്പിക്കുന്നു. ഇന്നസമ്പാദമയേ കടന്നുന്നതിന്നിട്ടില്ല

അനുഭാവാരങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം ഉള്ളപലവള്ളൂർജ്ജിൽ ചീത് കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസിലിവാഹംകൊണ്ടുണ്ടായ ദ്രോഗം, ബാലവധിയുമാനന്നവിക്കുന്ന ഭരിഞ്ഞും, സ്ത്രീയൻ എപ്പറ്റിക്കുന്ന ഭയക്കാത, യുവവയുടുക്കംകും അമുഖം അമുഖം ശരിൽനിന്നും ഉറും നേരിട്ടുന്ന ദ്രോഗം, നിന്തു സാമ്പാദിക്കുവിത്തതിൽ മതത്തിന്തുന്നയും ധമ്മതാ ഒന്നിലും പേരിൽ കാണിച്ചുവരാറുള്ള അനീതികൾ, ഒരു ആവിശ്വസ്യമായി കട്ടിയാനവാമാക്കണാകുന്ന ഭരിഡാ അംഗം മുഖ്യമാണും അംഗീകാരത്തിന്തുന്ന കമകളിലെ മുൻ പാഠ്രവിഷയങ്ങളാണ്.

“അംഗമാരജന്തി” എന്ന കമ ഒരു ഉന്നാവലപ്പു നീണ്ട ഒരു ചെറുകമയാകുന്നു. ലാരിപ്രതിബന്ധി ചു കണ്ണിൽ പതിച്ച ഒരു വിധവ ധമ്മാർത്ഥത്തിന്തുന്ന തല്ലാഡ്യാഘും വർത്തിചലിക്കാതെ അണ്ണി എക്കപ്പെടുത്തി വളരുന്നു. എന്നാൽ മതവിധി അവബന്ധം അവധിച്ചുകൂട്ടുന്നു. പാവം തുണ്ണും അവനിൽ എരാക്കാട്ട പേഡാക്കാൻ അവനും എന്താണെ ഗണി? കു ദ്വിംശാ ശ്രൂ ബാലനും ആരു അരു അരു കം അരു കാരായ വില സംബന്ധിച്ച സഹായത്താട്ടകൂടി അവം മാതാവിണ്ണാ അന്ത്രക്കമ്പംബെജ്ജല്ലാം ഒരവിധം നി ചെറാറി. അവനും നേരം മാത്രം മുഖ ലോകത്തിൽ ചു വിത്തമായിട്ടുള്ളി. മാത്രമേഖത്തിന്തുന്ന അഴം—അതിനു മരിരാറിട്ടു കിട്ടമോ?

ഒരു പുലം ക്ഷുരകൾ അവനു ഒരു വിമാത്രസമൈ ഭരിയുടെ അട്ടക്കരു കുംഭാട്ടിച്ചെന്നു വിഡുന്നു. അവനും അ

വിടെ ചെന്നാലും ലഭിച്ച പുമ്മസ്തീകരണം തന്നെ എല്ലം അജൈകമായിരുന്നു. മാത്രം സ്റ്റേഫൻ ടിനർ കൈ കണികപ്പോലും അവിടെ വസ്തുമായില്ല. ചെറിയമുഖ കുഞ്ഞബിനി സംഘര്ഷം നല്കുന്നില്ല കഴിയുന്ന പദ്ധതിം. പോരങ്കിൽ ഒരു മാതാവും, എന്നിട്ടും അവരും ഒരു അവകാശ സ്റ്റേഫിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതു നികി നീം അവൻ അവിടെ അനുഭവിക്കുന്ന ദ്രോഗങ്ങൾക്കു കൈയ്യും കണക്കുമില്ല.

പക്ഷേ തുപ്പിൻ അതെ ക്ഷേത്രത്തോടു ശമിക്കുന്നു. ഹാ! മാത്രം സ്റ്റേഫൻ കൈ കണികയും വണിയുള്ള ഓന്തർപ്പാമും അവരുടെ എല്ലായന്തര മെമ്പി ഇന്ന്. അവകാശ മുരിക്കുവെ, മെഡാഗ്രിനിയുമായി പാരി യൈസ്പ്രൂട്ടാനിക്കയാകുന്നു. കുഞ്ഞബിനിയുടെ തെന്തുസദ്യോ റബ്ബർ പത്രിയാണു് മേഖാംഗിനി, സപ്രാവത്തിൽ നവീ തമ്മിൽ എന്നൊരു വ്യത്യാസം പുമ്മസ്തീകരണ വിഭിന്നനു അവക്കിൽ തുപ്പിൻ ഒരു മാതാവിക്കു ദർശി നീ. ഇപ്പും അവൻ അനുഭവിച്ചുവിത്തിട്ടുണ്ടു് മാത്രം സ്റ്റേഫിൻറെ പുനരുദ്ധരിക്കാൻ അവന്നുകുന്നു. എന്നാൽ മഹാംഗിനിയിൽനിന്നു് അവനു ലഭിച്ച വാസ്തവ്യാ ശ്രദ്ധി അവക്കിൽ ജീവിതത്തോടുകൂടാതെ പതിനുടയും പാലപ്പെട്ടിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ തന്നെ മഹാംഗിനിയും തമ്മിൽ കൂടുതലും കൂടുതലും കൊണ്ടു തന്നെ കൊണ്ടു വരുന്നു. തന്ത്രക്ഷേ കാമിട്ടു് ഉണ്ടായ പെണ്ണയാൽ ‘നീ’ എന്നു പിരിച്ചിരിക്കുന്ന പൊക്കത്തു് എന്നു് മേഖാംഗിനി നീനെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ അവക്കുടെ ആശംകയും പൂഞ്ഞകൾ തന്നെ മാത്രം പ്രയോഗത്തിന്റെ

അഡായൽവത്തിനിന്നു നിർമ്മിക്കുവാവണ്ണം തുപ്പി നാശത്തോട്?

മേഖാംഗിനിയും സ്വരൂപാണിയാ പിടിപെടുന്നു. തുപ്പികൾന്റെയും മേഖാംഗിനിയുടെയും വിചാരഗതികളേയും അനാനുപരി പ്രതികരണം ആശയമുണ്ടും ഒരു മനസ്സാലും അഭ്യന്തരം പാടവന്നൊട്ടാടക്കുടി കാമികൾ വളർന്നിക്കുന്നു. മുത്രക്കിപ്പുറാത്താൽ തുപ്പിനു നബ്ദിപ്പുട്ടുചെയ്യുന്ന അമ്മദയ വിജാം ലഭിക്കുന്നു. ‘എന്നിക്കേ രാജു മക്കളെന്തു്—ഈവൻ’ ആരു ആയപ്പോരു മുന്നായി’ എന്ന പറഞ്ഞു് അവരും കട്ടാവസാനങ്ങളിൽ പ്രഭർപ്പിക്കുന്ന മഹനീയമായ തൃശൂരും സന്ദർഭത്ത് എത്ര കക്ഷാവ്യാഘ്രയെന്നും അല്ലി തിക്കാൻ പത്രാപ്പുമാണു്.

കമാ സംബന്ധമുള്ള ഉല്ലേക്കിലും താവഴശ്വരമണ്ണം. ശ്രദ്ധാരം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രാനംരാശം കമാക്കു അന്തരു നും, എല്ലാവജ്ഞകമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

കഴിയുന്നതു മുലക്കിന്റെ ആരാധക്ക്കുടിക്കു കോട്ടം വക്കുന്നാതെ തഞ്ചിമ ചെയ്തിട്ടുണ്ടുണ്ടു് എന്നും മുഖം വിശ്വാസം.

ശൈത്യാന്തരം തുതികളുടെ വിവർത്തനം കാണാതെ താന്ത്രികരം ഇല്ലെന്നു പറാബാം. മലയാളത്തിലും എഴുക്കു തഞ്ചിമകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ. മും അഞ്ചു പുജകൾന്തുനാണും അടുരാക്കും തുതികൾ തർപ്പിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തു പുസിലുകളിലും രിക്കുന്നു. അവയും കേരളീയരായ അവശ്വാവകരിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതുപോലും അനാനുലൂഹായ സ്പീക്കരണം ഇരു ചെറുകമയ്ക്കും ലഭിക്കുന്നാണെങ്കിൽ പ്രതീക്കു തോടെ ഇതിനെ സജ്ജനസ്ഥക്കും അവതരിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നും.

തിരുവനന്തപുരം } എന്നു് ആരു. നാരായണപ്രസിക്കർ
3-1-54 }

അമ്മയെതെടി

I

കൂദ്ദുമെന്ന അമ്മ പലവിധ ജീവിതത്തോളം ചെട്ട് നാകിയുണ്ടോ, തന്റെ പുത്രനെ അവവൻ്നേ പതിനാലാംവയസ്സിൽ, വേദുന്ന എഴുന്നേരൊടു വേർ പിരിഞ്ഞു പരലോകത്തിലേക്കെ യാത്രയായി. കൂദ്ദുമാം അ നാട്ടിൽ നിന്തക്കുള്ളിപ്പോലും ഇല്ല. അഭന്നേ പിതാവിന്നേ മുമ്മപതിയുടെ മകൾ കാഡംബിനി നല്ല നിലയിൽ ആളാറിനാരു്. അതിനാൽ അനാഥകാർ എല്ലാം അവനോടു്, “കൂദ്ദുമാം, നീ നിന്നേ ചേച്ചിയുടെ അടക്കങ്ങൾ വല്ലു്. അവൻ നല്ല വരാം ഗാനാശാം” കേരംവി. അവിടെ ചെന്നാൽ നിനക്കെ സുവമായി ജീവിക്കാം” എന്ന പറഞ്ഞു.

അമ്മ മരിയുപോയതിലുണ്ടായ ഭിംഭാരതൊക്കേ കൂടിത്തു കരഞ്ഞു് അവൻ പനി പിടിച്ചു. കരീരത്തിനു് ഒരു വിധം സുവമായപ്പോൾ, അബനു പിച്ച ഏടുള്ളു്

അമ്മരയത്രടി

ആലകമ്മം നടന്തി. അനന്തരം തന്റെ അല്ലറ ചില്ലറ സാമാന്യപദ്ധതി ഒരു ഭാജ്യമാക്കി, ശിരസ്സിൽ വധിച്ച കൊണ്ട് അവൻ രാജ്‌ഹാട്ടിലുജ്ജ വിംഗ്രേജോൾമിയുടെ ഗ്രഹത്തിൽ എന്തി. എന്നാൽ അവൻ വന്നതിന്റെ കാരണം അധിച്ചുപ്പാർ അവരുടെ കർന്മായ കോപം ആണിച്ച. തങ്ങൾ സപ്രതം കുത്തുകട്ടികളുമായി സെപ്പറ മായ ഗാർഡാസ്മ്യജീവിതം നിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ഈ മഹാവിന എവിടെനിന്നു വന്ന ഏന്നു് അവരും വിചാരിച്ചു.

“ഈ വീട്ടിലുജ്ജ ചോര് തിന്ന തീക്കാൻ വേദര ആളില്ലാൻഡിട്ടാണോ ഇവന്തെയും കുടിക്കണം വന്നതു്?”
എന്നു് തുപ്പിനു വഴി കാണിച്ചുകൊടുത്ത കിഴവനോട്
അവരും ചോരിച്ചു. പിന്നീട് മരിച്ച തന്റെ കൊടു
മഹാ ശക്തിച്ചു തുടക്കി.

“വയക്കി ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടേതാണും കാലം എന്തു
എന്നാണ ചോരിക്കപ്പോലും വെള്ളില്ല. മരിച്ചുണ്ടോ
ഇപ്പോൾ മക്കന് അശ്വു് കേൾക്കും അനേപാട്ടിക്കുന്ന
വല്ലപ്പള്ളം തക്കന്ന നിങ്ങൾ ഇങ്ങാടു് എന്തിന
കുടിക്കണം വാനു് നിങ്ങൾ തന്നെ തിരിച്ചു കൊണ്ട
പൊതുജീളിക്കുക.”

അമ്മയെതുടി

കിഴവൻ ക്ഷുഖ്യകനായിരുന്നു. തൃപ്പം എന്ന മാതാവി
നോടുജോഡിയിരുന്നു അള്ളബറ ബഹുജാനം നിമിത്തമാണ്
അതാണു അവനെ കുട്ടിക്കൊണ്ട് വന്നതു്. അതിനാൽ
ഈ മാതിരി കാറിനമായ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടു് തന്റെ
ഗ്രം കെക്കിട്ടാതെ അതാം പറഞ്ഞു: “എപ്പാണ
കൊച്ചുമും നിങ്ങളിടെ വീട്ടിൽ ഉക്കും വിളിച്ചാണു. എത്ര
വേലക്കാർ, എത്ര വേലക്കാരികൾ, എത്ര എത്ര വിജനം
കാർ ഈ വീട്ടിൽനിന്നു് ദിവസം വരെ പുലത്രുന്നു.
അവരുടെപ്പും ഈ പരുഞ്ഞം ഒരുപിടി ചോര കൊടു
ക്കുക. അവൻ പുരാതിജ്ഞയിൽ കിടന്നരഞ്ജിത്തുടിയിൽ
എന്തായ തക്കായ കുട്ടി അവനെ അനിയന്ത്രി വിച്ചാ
രിച്ചു്” ആരാരിക്കാനാവില്ലെങ്കിൽ, എഴുയായ ഒരു അനാമ
ശ്രാവംശം എന്ന നിലയിൽ അവനു് നിങ്ങളിടെ
വീട്ടിന്റെ ഒരു മുലയിൽ ഒരു മുറിപ്പിടം കൊടുത്താലും.”

ഈമാതിരി പ്രധാന കേട്ടാൽ ഒരു പോലീസു്
ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഐഡയു പോലും ചൗം ഇഷ്ടകിസ്സേപ്പാവുക
യില്ലോ? ആ സ്ഥിതിക്കു് കേവലം ശാഖവലയായ കാലം
വിനിയൂട്ടു കാണ്റു പാരാണാണോ? അവൻ നേര
മിണാതെ ഇരുന്നു. കിഴവനാക്കട്ട തൃപ്പം അടഞ്ഞ
വിളിച്ചു് ചില സഭപരശ്രാം നല്കംകിയിട്ടു് കണ്ണിൽ

ഓമ്മെരുത്തേടി

കൊണ്ട് നന്നതെ നേരുപയോഗം തന്റെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക്
മടക്കി.

“എന്നുണ്ട്” അദ്ദേഹമാനം ലഭിച്ചു. കാംബിനിയുടെ
തെത്താവാക നവീനചത്രവർഷി അരിയും നവധാന്യ
അഴിം വിള്ളുന്ന ഒരു വ്യാപാരിയാണ്. മധ്യാഹ്നം പഞ്ച
ഞ്ച മണിക്കൂർ ഗ്രാമത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം കൂട്ടിനെ
കണ്ണിട്ടു് ‘ഇവന്നാൽ’ എന്ന ചോദിച്ചു.

കാംബിനി മുഖം ചുളിച്ചുകൊണ്ടു് “അവിടെത്തെ
മാച്ചിക്കാരൻ തന്നെ; മച്ചുനൻ. ഉള്ളാൻം ഉട്ടപ്പാനം
കൊടുത്തു് ഇവനെ രോളാക്കി വിട്ടാൽ മോക്ഷം കിട്ടു്”
എന്ന മറപടി പറഞ്ഞു.

തന്റെ അജ്ഞാവി മരിച്ചു കുമ നവീനചത്രക്ക്
എങ്ങനെന്തെങ്ങനെ അറിഞ്ഞെന്തെന്നു. അതിനാൽ കാംബിനി
യുടെ വാക്കു കേടു മാത്രയിൽ “ഈ; നല്ല അരാമയായ
ബാലൻ! കൊഴുത്തുക്കാരിക്കണാ.”

“കൊഴുത്തുതടിച്ചിരിക്കാതെ എങ്ങനെ വരും? തന്നെ
നേരി വച്ചിരുന്ന സപ്രത്തു് മഴവന്നം ഇവബൾന്റെ വയറ്റ്
പാല്പു ചെന്ന വീണതു്? എന്നിക്കു് ഒരു കൊച്ചു കാഴ്ച
പോലും അണോ?” എന്നു് അവർ ഫതിപ്പിച്ചു.

അമ്മുരുതേരട്ടി

ആമ്പുരുതേരട്ടി തന്ത നോടി വച്ചിട്ടപോയ സപ്തത്ത്
പല്ല് മേരെൽ ഒരു മാൻകടിലും അതിനടത്തും ഒരു
ചെറുനാരകവും മാത്രമായിരുന്നു എന്ന് ഇവിടെ വിശദ
ഷിച്ച പറയേണ്ണെതില്ല. പാചം! ആ വിധവയ്ക്ക് ആ
കട്ടിലാണ് മഴയ്ക്ക് മരഞ്ഞാ വെക്കിലിൽ തന്നെല്ലാ നല്കി
വന്നതു്. പരുപ്പും പീസ്റ്റിനും പണം ചെറുനാരകങ്ങൾ
വിറ്റോ അവർ കൊടുത്തുവനു.

കോപബന്ധം ശാടക്കിശ്ശോണ്ട് നവീനൻ ‘കോള്ളിം’
എന്ന മാത്രം പറഞ്ഞു.

“ഇവൻ അവിട്ടതെ മാറ്റുന്നും ആശേന്നും മാത്രം
ഓമ്മക്കിരിക്കേണ്ട്. ആ ഗൈരവത്തോടു ഇവിടെ താമസി
പ്പിക്കേണ്ടും. നാശുടെ കൊച്ചു ഗോപാലരക എഴുപ്പേന
നാം സംരക്ഷിക്കേണ്ടും, അമ്മുരുപാല ഇവന്നെങ്കിലും
കാര്യം രക്ഷിക്കാതെ മുങ്ങുന്നാൽ നാട്ട് ഒഴുവുണ്ടും നമ്മു
പഴിക്കും.”

കാലംബിനി മുഴ വിധം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയക്ക്
വിട്ടിലെ രജാം നിലയിലും ഒരു അരയുടെ തുറന്ന
കിടന്ന ജനാവിശ്വാസി നേക്ക് നോക്കി കോപാഗ്രി വീണി.
അതാണ് നവീനചന്ദ്രപുരുഷന്റെ സോജരപത്രിയായ ഫേഡം
ഭൂതിയുടെ വിട്ട്.

അംഗമയങ്ങൾടു

‘വരാന്തയുടെ ഒരു മൂലധിൽ ലഭജ്ഞയാൽ തല കു
നിച്ചുകൊണ്ട്’ തൃപ്പിൻ ഇരുന്നു. കാപംബിനി കല്ലവറ
പ്രശ്നിൽ ചെന്നു് അല്ലോ എല്ലോ എടുത്തു കൊണ്ട്
വന്നു് അവന്നു് അടച്ചതു് ദയച്ചിട്ടു് “വെരുതേ കൂദയാൻ
ഇവിടെ എല്ലോ അധികമെന്നമില്ല കള്ളത്തിൽ ചെന്ന
കഴിച്ചിട്ടു് വാ. വാസനവെത്തലം ഉച്ചയോഗിച്ചു കൂടിക്കൊ
വഴക്കു് നിന്നു്” ഇല്ലാല്ലോ? എന്ന പറഞ്ഞു.

അതിനുശേഷം അവരു അല്ലോ ഉയർന്ന് സപ്രത്തിൽ
“അഡിച്ചിനു കള്ളിക്കാൻ ഫോക്കേഡാർ ഇവന്നേയും ആട്ടി
കൊണ്ടു ചോവണും. കള്ളത്തിലെ പ്രാണം വീണാംപോതായാൽ
നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും കൈയ്യും വിലങ്ങു വിഴും”
എന്ന പറഞ്ഞു.

തൃപ്പിൻ ഉണ്ടിനിന്നുന്നു. സപ്രാവേഹ തന്നെ
അവന്നു് അംശാഗ്രിയ്ക്ക് തീക്കൂതു കുട്ടതലുണ്ടു്. ഫോക്കേ
ക്കിൽ കഴിഞ്ഞത മധ്യാഹ്നാ മുതൽക്കു് അവൻ ജലപാനം
കഴിച്ചിട്ടമില്ല. വഴിയും ഒരു വള്ളരെ നടന്നാണു് ഇവിടെ
എത്തിയതു്. അതിനുംപുരും നേരും അകാലമായി
ഇരു കാരണങ്ങളാൽ, വിളവിയ ഫോറ മഴവന്നും ഉണ്ടിട്ടു്
അവന്നു് പരിക്കണ്ടിയില്ല. അട്ടമനിന്നു നവീന
ചുരുക്കു ഇരു കണ്ണിട്ടു് “തൃപ്പിനു്” അല്ലോ ഫോറ ആ
ബന്ധക്കു്” എന്ന പറഞ്ഞു.

അമ്മയെതടി

“ഹാഫോ ധാരാളം കൊടുക്കാം” എന്ന പറഞ്ഞു
കൊണ്ട് കാലംവിനി ഒരു താലംനിറങ്ങേ ചോദ കൊണ്ട്
വന്നു “അവജ്ഞൻ ഇല്ലതിൽ കമ്മീറ്റി. വിനീച്ചു” ഉച്ച
ത്തിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് “എന്നെന്നെ നാശം! ദിവസേന
ഇംഗ്ലീഷ് ഇരുന്നും പരിയാരവിക്കാണ്ടിന്നുണ്ടായെ
നമ്മുടെ കട്ടായിൽ പിന്നെ ദാരാ കാണുകയില്ല. രണ്ട്
മനും അഡി ഇന്ന് വെക്കേണ്ടതും അഡയ്യുണ്ടാം. അപ്പീ
ക്കിൽ ഇവിടെ എല്ലാം പട്ടിശ്രിയായിപ്പോകും. എന്നു
ഒന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിക്കൊന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

ലഭജാലാരന്തായെ തുള്ളിപ്പ് വിജ്ഞം തല കനിച്ചു.
അവൻ തന്നെ തച്ഛിയുടെ ഏക പുത്രനും. അവനും
തന്നെ വിച്ചിൽ സന്നാംതരം അരിയുടെ ചോദ കിട്ടി
യിങ്ങേന്നു എന്ന നശകവിജയത്തുകൊം എന്നായെ വയറ
നിരച്ചുണ്ടാന കാരണത്തിനും അവൻും ലഭജിക്കേണ്ടതായി
വനിട്ടില്ല എന്ന തീരുത്തു പറയാം. ഇന്നും അവൻ ഉണ്ട്
തിൽ പതിനെട്ടും ഉള്ളിങ്ങനുണ്ട് ക്രമിയും അവൻനും
ജമ്മയ്യും തുള്ളി വരിപ്പായിരുന്നു എന്നും അവന്നും
ശാമ്മച്ചിൽ വന്നു. മാറരായ സംഗതി കുടി സൗളതിപ്പമാണ്
തിൽ ഉണ്ടിച്ചു. തെരിവിപസം പട്ടവും തുല്യം വാങ്ങുന്നതിനു
വണ്ണ കാര്യത്തും അമ്മയുടെ അടുക്കൽ നിന്നും മെടിക്കുന്ന

അറയ്മനെതേടി

തിന് വയരുന്നിരുത്തിട്ടും ഒരു കമ്പൈൻ സ്രൂതാർ ഉണ്ടാണ് എന്ന് അഭ്യന്തരിച്ചു.

അവന്റെ കള്ളോകളിൽ നിന്ന് അംഗീകാരം ദിശയിൽ ഒരു കള്ളായി ഇലയിൽ ഉത്തിന്റെ വീണ. കനിച്ചു തല നിവക്കാതെ അവൻ ഉണ്ടാ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇടത്തു കൈകൂട്ടുകയാൽ കള്ളിൽ ഇടയ്ക്കുന്നതിനു പോലും അവൻ ദെഹത്തിലുണ്ടായില്ല. കൂദാശിനി അതു കണക്കാണുമോ എന്ന് അവൻ ഒരുപുത്രം, സാധാരണപ്പെട്ട വെറുതെ കൂദാശ യെതോടും അവരും രാസിച്ചിട്ടും അധികനേരമായിരുന്നില്ല. അവളുടെ അപ്രിതിയുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു വിഹിച്ചിട്ടും അവൻ തന്റെ മാതൃ വിശ്വാസാദിഷ്ഠിത അടക്കി.

II

സൗഖ്യാദരംമാർ രണ്ട് പേരും എൻവിക്കന്നുഡം ഭാഗിച്ചിട്ടും മുംതൃകം താമസിക്കുകയാണോ. വിപിനനം അരിവും പാരഞ്ഞിൽ എഴുപ്പട്ടി നല്ല നിലയിൽ എത്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ നവീനതനാപ്പും എത്താൻ ഒരുദ്ദേശ തനിനു സാധിച്ചില്ല. വിപിനന്റെ പത്രിയായ ഫേമാം റിനി നഗരത്തിൽ പറിനാമ വളർത്തുവളാക്കയാൽ ധാരാളം വെലക്കാരേയും നിന്തി, നിന്തും നാലു പേരുക്കുംലും, അനാം കൊടുത്തും അത്യംബരപും ജീവിക്കുന്നതിലാണോ അവരുടെ താല്പര്യം. പണം മിച്ചും പിടിച്ചു പിരുക്കുത്തന്നുമായി വാഴാൻ അവരുടെ മിച്ചുമില്ല. അതിനും ലഭ്യമായ മുന്നും വരുമ്പും കൂടാം അവരുടെ കാഡംബിനി യുഥാച്ചി പിന്നാലി വേറെ വീട്ടിൽ ചെന്ന താമസിച്ചതുടക്കിയതും അനുഭവമായതും അവരുടെ മാനസിലുണ്ട്. അതിനും അവരുടെ വാദിയായ അവരിൽവരും പല തവണ കുറഞ്ഞ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്; പലതവണ തുണങ്ങിയിട്ടുണ്ടും എന്നാൽ തന്ത്രിലുണ്ടും തുണ്ടും കുലത്തും നീങ്ങുന്നതല്ല. അതിനും മുത്തു കാഡംബിനി യുഥാണോ. അവരുടെ ചുവരുടുതി മനസ്സിലുണ്ടും സദ്ഗംഗാണോ. ഒരിക്കൽ മുട്ടേതാൽ പിന്നെ ആരു പാന ഒരു കുലത്തും കനിച്ചു

അടക്കയില്ലപ്പോൾ. എന്നാൽ ഫേമാംഗിനി അത്തരങ്ങാർ യല്ല. സാധാരണ ശബ്ദം എറ്റാംഗിക്കന്നതു് ഫേമാംഗിനിയാണ് വണ്ണിയും, വീണ്ടും ഇണങ്ങിച്ചുതന്നതിനെ താല്പര്യം കൂടി വളാണെന്നും. ശബ്ദംയും ശുചിക്കാരണവും കാരണവും ഒരു പത്രക്കും പെട്ടെന്നിയുടെ അട്ടത്രു ഫേമാംഗിനാം ഒരു പിടിയും കാലു പിടിയും കരഞ്ഞും മാപ്പു ചൊണ്ടിയും ഇണങ്ങിക്കുടക്കയാണു് അവക്കുടെ പതിവു്. ഇങ്ങനെ താണു് നാലു വർഷമായി സൗഖ്യത്വം ജീവിതപത്രം തിരിത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

മുന്ന് മുന്നു മന്നിയായിരിക്കണാം. നല്ല വെയിലാതു് കിണറിബെൻ്റു് സമീപത്തിയാണു് തുപ്പിൾ ദൈ കെട്ടി തുണിയും സോപ്പിച്ചാണു്. കാദംബിനി മുംത്തിയാണു് കാച്ചി സോപ്പു പദ്ധോഗിയും കുട്ടികൾ ഫലം ഉണ്ടാക്കുന്നു് തുണി കുടി വെള്ളപ്പിക്കുന്ന വില്ല അവനു് ഉച്ചാദശിക്കാണു്. ഫേമാംഗിനിയെക്കണ്ണ ഇടക്കൻ ‘നോക്കോ. എത്ര ആഴിക്കു തുണി ഉട്ടത്രുകൊണ്ടു് ഇവൻ വന്നിരിക്കുന്നു്’ എന്നു പറഞ്ഞു.

അവൻ പറഞ്ഞതു പരമാത്മംതന്നു, ഇത്താനിരി മലിനമാണു ചുവപ്പുകരഞ്ഞുവജ്ജി കാം അരയിൽ ചുറ്റി കുടാണ്ടു മരാറാനു പുതയ്ക്കുണ്ടിം ഒരു തരം ബന്ധം

ആമദൈനികി

വീട്ടകളിൽ പോവുകയില്ല. അതിനാൽ അവരെ വെള്ളിക്കേണ്ടതു് അത്രാവശ്യംതന്നെ. എന്നാൽ അതിനെ കാഡി കുട്ടിയെ അച്ചുമാറി അവരുടെ തോന്തിയതു് തന്റെ പുത്രനായ ധാരാ ഗോപാലൻറെയും ദത്താ വിരേഖാജും ഇംഗ്ലീഷ്യാടി വേദ്യികകളും അടിച്ചു നന്നായും വെള്ളപ്പിക്കുന്ന കാൽമംഗലിങ്ങനും അതാണോ” കൂപ്പുൾ അപ്പോരി ചെസ്തുവകാശിയുന്നതു്, കണക്കുപ്പാഴു അവരും അതുമാരാം” മേമാംഗിനിക്കു മനസ്സിലായി. എന്നും അതു വെളിച്ചേപ്പട്ടംതൊന്തെ അവരിൽ ചോദിച്ചു:—“ചെച്ചി, ഇം പത്രനേരു്?”

അവരുടെ ഇം ചോദ്രൂപം ചോദിക്കേണ്ട ശ്രദ്ധയുമേ ഉണ്ടാവിയുന്നില്ല. എവരതന്നാൽ, അവരുടെ കുടാതത്തായി അന്നാട്ടിൽ ഒരു കാൽവുമില്ലായിയുണ്ട്. കാണബിനി മരച്ചി പറയാൻ മടിച്ചു കണ്ണിട്ടു് അവരും തുടർന്തെ: “നല്ല അശകളും കട്ടി, അവരുൾ മുഖം ചേച്ചി യുടെ മുഖംപോലെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ചെച്ചിയുടെ സ്വന്തക്കാരനുണ്ടോ?”

“ഉം—അന്നായൻ തന്നെ” എന്നോ അലക്കുമായി പറഞ്ഞിട്ടു് “എംബ, കൂപ്പുൾ, നിരേരി; ചേച്ചിയെ നമ്മു രിക്കു. മന്ത്രാഭക്തവനു, പ്രായക്രമുടെലുജ്ജി വരു നമ്മു

അമ്മയെ തേടി

രിക്കണം എന്നതുടി പാപ്പിക്കാതക്കാണോ നിന്റെ
അമ്മ മരിച്ചതു്? ” എന്ന ചൊലിച്ചു.

എല്ലൻ ഒരു മനസ്സ്, എഴുന്നേറുവും കാണബിനിയുടെ
സമീപത്തു വന്നു് അവശ്യ നുസ്ഖാച്ചിച്ചു.

“എംഗാ മട്ടാളാ, നിനക്കു പിച്ചു പിടിച്ചും? ആരെ
കയിടാൻ പറഞ്ഞു? നീ ഇപ്പോൾ കമ്പിട്ടുന്നതാരെ?”
എന്നു് അവർ ചീറി.

എല്ലൻ ഇം വീട്ടിൽ വന്ന ദേഹം അനാദിച്ച
ഭരിതപ്പള്ളിയേം അവഘാനങ്പള്ളിയേം ഫലമായി അ
വന്നു മുള്ളു്” എന്തോ തകരാറു പററിയിരിക്കണം.
ബുലിനും പിടിപെട്ടവന്നപ്പോലെ അവൻ യേമാം
ഗിനിയുടെ സമീപമണ്ണത്തു്, അവളിടെ പാഞ്ചാളിൽ
നമസ്കാരിച്ചു. ഉടനെ അവർ, അവനെ തുക്കി എടുത്തു്
ഉച്ചിയിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു് “മതി മതി, അനിയ, നീ
രാജയോഗത്തോടുകൂടി വാഴക്ക്” എന്നനുഗ്രഹിച്ചു.

കന്നം അറിയാത്തവന്നപ്പോലെ എല്ലൻ അവ
ളിടു മുഖത്തേക്കു കൊക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതു വാതാലു
തേനാട്ടുകൂടി സംസാരിക്കുന്നവയും ഇം ലോകത്തിലുണ്ടോ
എന്നു് അവൻ അത്രത്തെപ്പുട്ടു.

അമ്മെയേരുടി

വാടി വിശ്വല്ലംമായിതന്ന അവർഗ്ഗർ മുഖം കണ്ണ
മാത്രയിൽ ഫോമാംഗിനിയുടെ ഉള്ളിങ്കി. ഉടരെ
അവർ ഒരു അനാമബാലവനു തന്റെ അട്ടക്കലേക്ക്
അടച്ചപ്പിള്ളു് മാറോട്ടെ പ്രിട്ടു് അവർഗ്ഗർ വേത്ത
മുഖം ചെല്ലായപ്പുല സ്ഥാപ്പി തുട്ടു. അന്നത്തും അവർ
പറഞ്ഞു: “ഈ വനെ വേഴ്ത്തികൾ അടച്ചപ്പിള്ളു നന്ദിയ്യാൻ ചുമ
തലച്ചുപുട്ടിയിരിക്കുന്നോ? ചേച്ചി വലിച്ച കടച്ചപ്പാണ
തെനി തന്നെ. വല്ല വേലക്കാരനേഷും എല്ലിക്കാമായിര
നീഡ്രു?”

കാദംബിനി അംബു നിന്നപോയി. അതിനെന്തു
മരച്ചി പറഞ്ഞാനാണോ? എന്നാൽ ക്ഷണങ്ങേരത്തിന
ജീവിയിൽ മനോഭയമുണ്ടു് അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ
പറഞ്ഞു.

“സ്ഥാൻ നിന്നെന്നപ്പുംലെ പണക്കാരിയാണോ വീട്ടിൽ
എഴുക്കു ജോലിക്കാരെ നിർത്താൻ? ദാരിദ്ര്യം വിളയാട്ടുനു
എൻ്റെ വീട്ടിൽ....”

ഈ വാക്കും പുത്തിയാവുംയും “ഫോമാംഗിനി
അവൾ മക്കളു വിശ്വല്ലം “ഉമേ, ശിശുവിനോടു് ഇവിടെ
വരാൻ പറയു. ഈ തുണികൾ അടച്ചപ്പിള്ളു നന്ദിപ്പിട്ടു്
ബാബട്ടു്” എന്ന പറഞ്ഞു. അന്നത്തും കാദംബിനിയെ
നോക്കി.

ശാഖയെത്തടി

“ഇന്ന് തുള്ളിനം പാര്യ ഗ്രാപാലനം എൻ്റെ
വീടിൽ ഉണ്ട്. പഴിക്കുട്ടത്തിൽ നിന്ന വന്നാലുടെനെ
അവരെ അങ്ങാടിയിൽനാം ചേച്ചിട്ടുണ്ട് ഇവരെ ദാർ
ജീപ്പാഴി കൃതിക്കുന്നത് പോകാം” എന്ന് പറഞ്ഞു.

“തൊന്നും നിബാൾ ചേച്ചിയാണോ” കണ്ണതി വാ
നമുക്ക് പോകാം” എന്ന് പറഞ്ഞു് തുള്ളിന്റെ കൈയ്ക്കു
പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മേമാംഗിനി തന്റെ വീടിലേക്കു
നടന്നു.

കാംബിനി അവരെ തടങ്കില്ല. അവരും തനിക്കു
വരുത്തിച്ച ശാഖമാനങ്ങളും അവരും സഹിച്ചു. എന്തെന്നും
അവരും അവരും വരുത്തിയ അവരും തന്നെ അതിനു
നാശപരിധാരവും ചെയ്തില്ലോ?

കാംബിനിക്കു് ഇതു പോകത്തിൽ പണ്ടത്തിനു
മീതെ ഒരുംനം ഇംഗ്ലീഷനില്ല. പത്രു പാലു കൊടു
ക്കാനും കൊണ്ടുപോകുന്നതു് എഡം പബ്ലിക്കും കൊടു
തന്ത്രം, അവരും അതൊക്കെ സഹിച്ചുകൊള്ളും.

III

“എടു തുള്ളി, അവിടെ നിനക്ക്” എൻതോഴശ്ശേരാക്കിയും ഉണ്ടാണ് വെറ്റി”

തുള്ളി മികച്ച ലഹജാംഗാരത്താൽ നന്ദിയുണ്ട്
നാൽ ‘പുരി’ എന്ന പറഞ്ഞു.

“പിന്നീ?”

“മീൻ കരി, സദ്യക്ക്, രസത്രയ്—”

“മീൻകരി ആരുടെ താലുക്കിൽ നാനു വിളവി
തരു്?”

പെരും ഇരു ചോല്ലും പുംബുട്ടിയും തുള്ളി തുറ
മുഖം ബള്ളുത്ത. വില്പിയ്ക്കിനും നിർദ്ദമിക്കാൻ തഞ്ചാവു
യിരിക്കുന്ന അഭിനംം എതിരെ കുറവിൽ കെട്ടിക്കിരി
ക്കുന്ന മുഖം എതുവാമുഖ പ്രാവിക്കുമോ അതു അഭിനമി
യിൽ നില കലഞ്ഞു നിന്നുപോകി പാശം തുള്ളി.
അവൻ മരുപടി പറഞ്ഞാൻ മരിക്കുന്നയു കണ്ണും അവൻ
“നിന്നു താലുക്കിൽത്തന്നുണ്ടോ വിളവിതരു്?”
എന്ന ചോദിച്ചു.

വലിയ കരാം നോ ചെള്ളപോയവരന്തെപ്പാലെ
തുള്ളിയും തല കനിച്ചു.

അമ്മയെതോട്

നവീനബാബു വരാനകിൽ ചുരുക്ക വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാദംബിനി അദ്ദേഹത്തിനെ നോക്കി “വിശ്വാസം എല്ലാം കേട്ടില്ലോ?” എന്ന പൊതിച്ചു. നവീനൻ ‘ഉം എന്ന മുഴീയിട്ടു്’ എക്കു ഉള്ളിൽ കടത്താൻ ആരംഭിച്ചു.

കാദംബിനി മികച്ച കോച്ചേതാടെ, ‘ശനിയൻറെ താൽ ചെയ്യുവാൻ കേട്ടോ? നശ്വരം പാരുംഗാപാലനും മീൻകറി എത്ര പ്രിയമാണോ?’ അവരിക്കറി ഞങ്കുത്തുടി പിന്നെ എത്ര വികാരിച്ചു് അവരിൽ അവരും അതു വിശ്വാസിതില്ലോ? എന്തു തുട്ടു, സംശയം റബ്രൂഡം മുക്കെ കൊട്ട തിനു, ഇല്ലോ? എന്തേഴ്സു ജാമജാളിലും ഇതിനെ ഒന്നപും നീ അവരെ പല്ല ദിക്കിലും വച്ചു് കണ്ണിട്ടേണ്ടോ? എന്ന പറഞ്ഞു. ശനിയൻരാം വീണ്ടും താൻറെ കണ്ണബന്ധന നോക്കി. “ഒരു പിടിച്ച പ്രാർഥന കിട്ടിയാൽ ആന്നാഡാകയുന്ന മുഖ ചെടുക്കോ” എഴിയും സംശയത്തും എത്തിനു വിശ്വാസം? ദയാനി ഇപ്പോൾ പറയുന്നു. പ്രമാണിനി ഇവന്നെന്നും കൊള്ളുന്നതാത്തവനാക്കി കൈകുത്തി വിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നു ‘നാശു്’ എന്ന വിശ്വാസം കൊള്ളുകു” എന്ന പറഞ്ഞു.

നവീനൻ ഒന്നും മിണ്ണിയില്ലു. എത്രകൊണ്ടാണ് നീം കാദംബിനി ജീവിച്ചിരിക്കുമോരും, പേരുംഗാനി

അംഗമരയാത്രക്ക്

കുട്ടി തൃപ്പൂംകുന്ന കെട്ടത്രവിട്ടാനാവില്ലെന്നും ദ്രോഹവിരപ്പം സം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാക്കിയാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹ അതിന്റെ പതിക്കാക്കട്ടെ ആത്മവിശ്വാസപാസമുള്ളായിരുന്നില്ല. ഒരു കുമാറും ഇല്ലാതെ ചെറുന്നാട്ടിട്ടാണോ തന്നെ അവർക്കു കുറവിയതും. അഴിനാൽ ആ നിമിഷം മുതല്ലും അവരുടെ താൻറെ അജാജാൻറെ പുരാഗതിയുംായി അതാരുടുങ്ങാം. അടുത്ത ദിവസം ഒരു വെലക്കാരോനു ജോലിയിൽനിന്നു വിട്ടാൽ മിച്ചും തങ്കൾക്കുന്നതും നവീനവാദവിൽനിന്നു അരിക്കുന്നതിൽ തൃപ്പൂംകുന്ന ജോലിക്കു നിന്തി. അരി വാക്കിൽ കെട്ടുക, അട്ടുകുക, വിച്ഛുക, ഏഴുച്ചു ചെമ്പു മുംബം അലങ്കരിച്ചിരിന്നും അരിയുടെ മാതൃകക്കിൽ കൊണ്ടുവരിക, വാദവു ഉണ്ണാൻ വീച്ചിൽ പോകണ്ണോരും, കട നോക്കിക്കണക്കിക്കു — ഇത്രാം ജോലിക്കൂട്ടായിരുന്നു അവൻ.

രണ്ട് ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പാം ഒരു ദിവസം ഒരു മധ്യാഹ്നത്തിൽ ഉണ്ണം ഉറങ്ങും ഓട്ടി കഴിഞ്ഞും നവീനന്നു കടയ്ക്കുവെന്നും തൃപ്പൂംകുന്ന ഉണ്ണാനയായും. മുന്നു മണി ആക്കിരിക്കും. കൂളിച്ചിട്ടും വീച്ചിൽ വെന്നപ്പോരും, കാലംവിനി ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. തശ്ശേയാ വിശ്വസ്തിന്റോ ആയിക്കു താങ്കു, വെന്തിവന്നാൽ പുലിവായിൽ നിന്നുപോലും

അമ്മരാത്രട്ട്

അമ്മരാത്രട്ടുക്കണ്ണ എന്ന അവസ്ഥയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും കാംബിനിയെ ഉണ്ടാൻ അവൻ ദെഡൽപ്പുട്ടില്ല. അടക്കാളിയുടെ വെള്ളിക്കണ്ണ, തിണ്ണാളിയുടെ ഒരുത്തിനിൽ മിണ്ണാതെ കാംബിനി ഉണ്ണന്ന നിമിഷം പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് അവൻ ഇരിക്കവേ ‘തുണ്ണു’ എന്നാൽ മധുരമായ വിളി കേട്ട്. അവൻ തല ഉള്ളത്തി നോക്കിയപ്പോൾ യേമാംഗിനി തന്റെ വീട്ടിലാവിനികിൽ നിഛുന്നതാണ് കണ്ടതു്. തുണ്ണുൻ കുന്ന ഒന്നാക്കിയിട്ട് വീണ്ടും പുവ്വാവ സ്ഥാപിൽ ഇരുന്നു. അല്ലെന്നെങ്ങനെയുള്ളിൽ യേമാംഗിനി അവന്റെ മനിൽ ചെന്നന്നിനിട്ട് “വള്ളരെ നാളുായി നിംനു കാണാറി പിണ്ടും തുണ്ണു! എന്നാണിങ്കുന്ന മിണ്ണാതെ ഇരിക്കുന്നതു്” എന്ന ചോദിച്ചു.

പശിയുടെ ആധിക്രമത്തിലും ഇതു മാതിരി ഒന്നുമുകിർഭാക്കമായ വാക്കേക്കര കേട്ടതിനാലും അവന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും അഞ്ചുക്കൾ തെരുത്തെരുതെ ഉത്തിന്റും ഒരു ദുഹട്ടിയും പറയുന്നതിനും അവനു കഴിഞ്ഞതില്ല. അവൻ മിണ്ണാതെ ഇരുന്നു. കാംബിനിയുടെ കട്ടികരംക്കല്ലും അങ്ങളിടെ കൊച്ചുമുഖങ്ങളും വള്ളരെ പ്രിയമായിരുന്നു. അവളിടെ ഒന്നും കേട്ട മാത്രമിൽ, കാംബിനിയുടെ എത്തി

അമ്മ കയറ്റനടി

കാടിവനു “അമ്മാവാ, അട്ടക്കളെയിൽ ഉണ്ടാണെങ്കിൽ തെപ്പും വിള്ളുവിവച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. പോയി ഉണ്ടാണെങ്കിൽ. അമ്മ ഇര കുടുക്കാണോ” എന്നു പറത്തു.

“തുപ്പൻ ഇനിയും ഉണ്ടാണെങ്കിലുണ്ടോ? നിന്നേറ അമ്മ ഉണ്ടാണെങ്കിലുണ്ടോ ഉറങ്ങുന്നതും? തുപ്പൻ! നീ ഇനും ഇതു താമസിച്ചുതെന്തു്?” എന്നു ദമ്പാംഗിനി ശൗദ്യത്തുന്നതാട ചോദിച്ചു.

തുപ്പൻ കനിഞ്ഞ തലവെ നിവക്കാതെ തുനും ധുനിയാണു “ആ ചോദ്രത്തിനു മറവടി പറത്തുതു്. “അമ്മാവൻ എന്നും ഇതു സമയത്താണു് ഉണ്ടാണെങ്കിൽ നുതു”. അപ്പോൾ ഉണ്ടിട്ടു പോയതിനു ശേഷമേ അമ്മാവൻ കടക്കിയിരിന്നു വരാൻ സാധിക്കുമുള്ളുണ്ടു്.” തുപ്പനെ കടക്കിവെ ഷാഖിക്കു താഴീവിട്ടു എന്നു് ദമ്പാംഗിനിക്കു ഒന്നുംബിലായിരുന്നു. മുമ്മാ നിന്തി അവനു ചോറ കൊട്ടക്കാൻ ചേട്ടത്തി തരുാരാവുകയില്ലെനു് അവക്കിനിന്റെ കുറുക്കുടേ? എന്നാലും ആ അകാലാസമയങ്ങു് ഒഹര തനാലും വിശ്രദ്ധാലും വാടിത്തെള്ളിനിനും ആ ബാലകൾന്റെ മിഥിക്കപ്പാർ, അവളുടെ കൂദ്ദുകളിൽ ജലം നിറത്തു. ചേലാബുലത്താൽ കൂദ്ദീൽ തുടച്ചിട്ടു് അവരും വീടിൽ ചെന്നു് ഒരു കിണ്ണം നിറച്ചു പാരു എടുത്തുംകാണു്

അമ്മെരുതേടി

മണ്ണ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ വന്ന. എന്നാൽ ശബ്ദക്കുറയിൽ ചെന്ന നോക്കിയപ്പോൾ, അവരും സ്ഥാപിച്ചു നിന്ന് പോലീ.

തുപ്പൻ ഉണ്ണാനിരിക്കുന്ന. ഒരു പിള്ളുള്ളതാലുതെങ്കിൽ ആറിത്തൊന്തു ചോദ വിളയിവച്ചിരുന്നു. ഒരു വർഷത്തും അല്ലാം പരിപ്പും പിന്നെ ഏതാണ്ടോ മാത്രം. പാൽ കണ്ണ പ്പോൾ അവൻ ഇഞ്ചും നിരതെന്തും ആനുസരംപാരവയ്ക്കും പുണ്ണി. ഫോംഗിനി വാതലിനു ബാളിയിൽ ചെന്ന നിന്നു. ഉഴഞ്ഞ കഴിത്തും തള്ളിക കഴുകുന്നതിനായി അവൻ ബാളിയിൽ വന്നപ്പോൾ, അരനിൽ ഒരു വറുദ്ധപോലും ഫോംഗിനി കണ്ണില്ല. വിശ്വസ്തും അധികമാവുകയാൽ അവൻ അതു മഴുവനും ഉള്ളിൽ കടന്തി.

ഫോംഗിനിയുടെ പുത്രനായ ലലിതനും അവൻറെ പ്രായമായിരുന്നു. താൻ മരിച്ചപോയാൽ തന്റെ പുത്രൻറെ ഗതിയും ഇരുതന്നെ ആയിരിക്കുമല്ലോ എന്ന ചീതു ഉള്ളിൽ കടന്ന മാത്രയിൽ, അവരുടെ "അക്കുൻവയ്യാഞ്ഞ കാച്ചിൽ വന്ന. മുട്ടപ്പട്ടിനും അനുഞ്ഞാൽ കണ്ണിൽ തുടച്ചുകൊണ്ടു" അവരും വിട്ടിവേക്കി നടന്നു.

മേമാംഗിനിക്ക് അടച്ചിക്കടി കള്ളിയം പറിയും വരികു
പതിവാണ്. പോക്കു രണ്ട് മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾക്കുജീൽ
താനേ പനി പിട്ടുമാറ്റമായിരുന്നു. എതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു
മുമ്പ് ഇരു മാതിരി ഒരു ഔപരം പിടിപെട്ട്. സാധാരണ
കാലം! ഒരു തിരിയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു അവർ. വിട്ടിൽ
ആജും ഇല്ല. കുതകിഞ്ചു മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു
ആരോ അക്കദൈക്ക് എത്തിനോക്കിംപോലെ അവരിക്കു
തോന്തി. “വെള്ളിയിൽ ആരു്? ലഘിത്തേനാ?” എന്നു്
അവരം ചോദിച്ചു.

ങ്ങ മരപടിയും ഇല്ല. വിജ്ഞം മോല്യൂം ആവത്തി
ക്കെല്ലുട്ടേപ്പോം ‘തൊൻ തനന്’ എന്ന മരപടി കിട്ടി.

“തൊൻ എന്ന വച്ചുണ്ട് ആരു്? അക്കദൈക്കു വന്നു്
ഇരിക്കും.”

തുല്ലികൾ സങ്കോചപൂർവ്വം അരയ്ക്കുജീൽ കേന്നു് ചുവ
റിൽ ചാരിനിനു. മേമാംഗിനി എന്നീററിയുന്നു. അവനെ
തിരഞ്ഞെ അടക്കലുണ്ട്രിട്ട് “എതാൻും തുല്ലി! വിശേ
ജിച്ചു കാഞ്ഞു്?” എന്നു് സദ്ഗുഹ്യം ചോദിച്ചു.

അമ്മെയുടേടി

തുപ്പിൾ അല്ലോ കുടി അടക്കത്തു ചെന്നിട്ട് തന്റെ
അഴുക്കു പുരണ്ണ അംഗവല്ലുത്തിൽനിന്നും പകതി പഴയ
രണ്ട് പേരുംപുളിം എടുത്തിട്ട് “പനിക്ക്” ഇതു
വളരെ നല്ലതാണോ” എന്ന പറത്ത.

ഫേമാഗിനി ഒക്ക നീട്ടി.

“നിനക്ക് ഇതു് എവിടെനിന്ന കിട്ടി? ഇവയ്ക്കു
വേണ്ടി ഞാൻ എത്ര ക്കൈ ബുദ്ധിമുട്ടി? എന്നിട്ടും ആരാ
കൊണ്ടവനു തന്നില്ല” എന്ന ചരഞ്ഞുംകൊണ്ട് “അവർ
അവന്നെന്നും തുപ്പിൾന്റെ മുഖം ചുവന്നു. പേരുംപുളി
ത്തിന്റെ കാലഭാഗിയന്നില്ല അതു്. എന്നിട്ടും മധ്യാഹ്ന
വെളിവത്തു് എവിടൊക്കേയാ തേടി നടന്നോ അവൻ
രണ്ട് പഴങ്ങൾ സന്ദാഴിച്ചതാണോ.

“എട തുപ്പി! എനിക്ക പനിയാണോനോ” നിന്നോട്
ആരാ പറഞ്ഞു? എന്നോ ഫേമ ചൊലിച്ചു. തുപ്പിൾ ഒ
പടി പറഞ്ഞില്ല.

“എനിക്ക് ഇതു് പഴങ്ങൾ ഇഷ്ടമാണോനോ” ഓ
എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?” എന്ന വീണ്ടും അവർം ചൊലിച്ചു

അമ്മയേരട്ടി

തുള്ളൻ ഔതിനു മറപടി പറയാതെ തല കനിച്ചു
കൊണ്ട് ഇരുന്നതെയുള്ളൂ. ഈ ബാധൻ വലിയ ലജ്ജാഭു
വാഞ്ഞാന് ഫേഡയ്ക്ക് നോട്ടേ അനിയാമായിനിനു.
അവരെന്നു തന്നെയെ അംഗങ്ങോടുകൂടി അവി അവരെന്നു
സങ്കോചിച്ച നു അവരും എഴുപ്പം അകാറിയേക്ക്
ആരിവുാ? ശരതിനശ്ശേരി, അവരെന്നു അടക്കായ്ക്കിനും
അവരും ചുവ വിശ്രാംപദ്ധതിം ചോദിച്ചുനിൽക്കു. പേരു
യും കൂടും അവരും എഴുവിടക്കിനു കിട്ടി എന്ന വിവരം
ശ്രദ്ധാർഹയി ഗ്രഹിച്ച. പിന്നീട് അല്ലാല്ലോടി, അവരെന്നു
അംമം, അഞ്ഞ, അവനു പുതിയ ഗ്രഹത്തിൽ കിട്ടുന്ന
ആധാരത്തിന്നും അളവും, കടലിലെ ജോലിയുടെ
സ്വന്താവാ, ദത്വാത്വാജ്ഞപ്പാനിയുള്ള വിവരങ്ങൾ ചോദി
ചുമനസ്സിലാക്കി. എല്ലാം കേടുപെട്ടാം, അവളുടെ ക്ഷേമം
കൂടിൽ ഉണ്ടായ ജലപ്രവാഹം നു താഴെന്നുനിന്താൻ കഴി
യാതെ വരും. അവരും ക്ഷേമിം തുട്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
“എല്ലു, നീ ഒന്നം എരുന്നു ശരുക്കായ്ക്കിനു മറച്ചുപയ്ക്കുണ്ടോ.
എപ്പോറും എന്നാവയ്യുണ്ടായാലും, ഇവിടെ വന്നു
ചോദിക്കാം. എന്നു ചോദിക്കേണ്ടോ?” എന്ന വാസ്തവ്യം
പൂണ്ടും കണ്ണാടിൽ അവരും ചരഞ്ഞു,

‘അഞ്ചേരി അക്കട്ട്’ എന്നും തുള്ളൻ സംഭാഷണ
പൂർണ്ണമായ കണ്ണാടിൽ അവരും ചരഞ്ഞു.

അമ്മയെ തേടി

അമാത്മജസ്ഥിതിന്റെ സ്പതം അവൻ തന്റെ അധിക്യത്വം അട്ടക്കാൽനിന്നു പാറിച്ചിരുന്നു. ആ മാതിരി കൈ വാസവ്യം ഇപ്പോൾ തന്റെ അക്കന്നു മുഴും സോഡി തിന്റെ കണ്ണത്രം മാത്രതു കിട്ടാനുണ്ടു് അവരെന്നു മാത്രം ശ്രാക്കബാഹാരി വിജുലിച്ചു. ഒട്ടവിൽ തന്റെ വൈദ്യുതി ആക്ഷേപിക്കാക്കു ശീരസ്സിൽ അണിംതുകൊണ്ടു് അവൻ വിട വാങ്ങി വിട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

കാംബിനിയുടെ കരംരത നാടം ഒന്നാം വലിച്ചു വന്നു. മര മാതാവിനെ പിറന്നവൻ. പോരുകേണ്ട അംശാമനം. അവനെ എത്ര കൂപ്പെപ്പുട്ടതിയാണല്ലോ? അവൻ പേരെ എവിടെപ്പോവാനാണോ?

അവൻ വീടിൽ കടന്നതും “എം തുണ്ണു! നീ എവിടെപ്പോയിരുന്നോ? ഉച്ചജ്ഞ കുടയിൽ ഇരിക്കാതെ എവിടെപ്പോയിത്തുലഭരതു്”? എന്നു് കാംബിനി ചീറി ശാണ്ടി ചോടിച്ചു.

തുണ്ണൻ മനസ്സാംബിച്ചു. അതു കണ്ടു് വർലിച്ചു കോച്ചേതാരെ ‘ചവയം പറ’ എന്നു് അലവറി. എന്നിട്ടു് അവൻ മിണ്ടിക്കില്ല. എതിരാളിയുടെ മനസ്സം കണ്ണാൽ കോപം അണംക്കുന്നവരുണ്ടോ. എന്നാൽ ആ മുന്നത്തിൽ

അമ്മെയുടെടടി

പ്രേക്ഷാധിക്കണില്ല കാംബിനി. തുള്ളൻ ഉരിയാടാറി നിക്കേതാരം അവഴിച്ച കോപവും വർദ്ധിച്ചു. ഒട്ടവിൽ പാഞ്ചാശാലഗന വിളിച്ചു് തുള്ളൻറെ ചെവിയും പിടിക്കാൻ ആളുകൾ പിച്ചു. അന്ന രാത്രി അവനു് ആധാരവും കൊടുത്തില്ല.

മലയുടെ മുകളിൽനിന്നും വീഴ്ന്നതിനാൽ മാത്രം ഒരു വരൻറെ ഒക്ക കാലുകൾ കടിയുന്നില്ല. മലയുടെ അടടിവാരത്രുള്ള കുറിന്തുമി ആ വേഗത്തെ തുക്കുമ്പോഴാണു് അവ ഒറിത്തേപ്പു കൗതുകുതു്. തുള്ളുവരൻ കാഞ്ഞത്തിച്ചും അപ്പോന്ന സംഭവിച്ചു. അവൻറെ സ്നേഹഭാജനാഭാഷിങ്ങനു മാത്രാബു് ഒരുവിസും മരിച്ചു. ആ സംഭവം അവനും ചാതുര്യം തുള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു എഴുതായ ബാലഗാനം കുറിച്ചും കുളിതു എന്നതു് അവൻ കുള്ളാലെ കണ്ണിച്ചില്ല. ആളം അവൻറെ നേരെ അരളുവരെ മുഖം ചുട്ടിച്ചിരുന്നു മില്ല. എന്നിട്ടും കാംബിനിയുടെ കുറിന്മായ വാക്കെക്കളും അവരും പെട്ടെന്നിവ പാട്ടകളും ക്ഷുഭ്യങ്ങളുടെ പൊരുക്കവാൻ അവനും സാധിച്ചു. അതിനും കാരണം അവനു് ലോക നീണ്ട മരുരാഗത്തുവും ഇല്ലാതിങ്ങനുതു മാത്രംാണു്. എന്നാൽ മുരുപ്പാരം, അവനു് അതു സൃഷ്ടിക്കാണാവാതെ വന്നു. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ഇന്നു് അവൻറെ കീഴിലാട്ടുക്കൾ

ആധാര രേഖകൾ

വീഴ്ചയെ തടക്കാനായി ഫോറംഗിനിയുടെ സ്റ്റൂഡിଓസൈറ്റ്
എഴുന്ന നിലചക്കാണ്ട്. താഴെയും, മകനം പേര് " റിസ്റ്റേ,
ഷിയാമ അശോമ ബാവനെ, പല വിധത്തിൽ
സ്റ്റോർപ്പിച്ചും, അവമാനിച്ചും വന്നു. പല ദിവസങ്ങൾ
ഇങ്ങനെ കഴിയ്തുട്ടു് ഇന്നു് അവൻ തന്റെ അമ്മയെയും
ഫോറംഗിനിയെയും കാതേതാത്തു് ആ കൂദരിളിയിൽ വെറു
നെറയിൽ കിടന്ന തേങ്ങിക്കാരത്തു്.

V

അടച്ചതെടിവസം അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് അരുടു
മായമറിയാതെ തുള്ളുൻ യേമാംഗിനിയുടെ പീടിൽ ചെ
ന്ന്” കയ്യാറുസ്സുയായ ശവഴിട്ടെ കാൽച്ചുവട്ടിൽ ഇരുന്ന.
യേമാംഗിനി കാൽ ശാല്പും മേഖലാട്ടവലിച്ചിട്ട് “തുള്ളാ!
നി കടക്കിയെ പോകുന്നില്ലോ?”, എന്ന സദ്ദൂഷം ചോദിച്ചു.

“ഇതാ പോകുന്ന.”

“അതിരാവിലെ പോകാതിരുന്നാൽ അവർ നിന്നെ
യകാരിക്കുന്നില്ലോ?”

“ഹരി, ഏന്തെ ഇതാ പോകുന്ന” എന്ന പറഞ്ഞതു
എന്നിറ്റ നിന്നുവൻ എന്നാപായാൻ ദിച്ചാരിച്ചിട്ട
നുഫോദി ചുറ്റിപ്പാറും ഒരു തോശി. അവൻറെ മണ്ണാ
ഭാവം തന്ത ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് യേമാംഗിനി “അനിരാ, നി
നക്കു് എന്നോട് വല്ലതും പറയാൻമണാം?” എന്ന
ചോദിച്ചു.

നിലത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു് വള്ളരെ താണ സ്വന്ത
ന്തിൽ “ഇന്നും ഏന്തു് എന്ന, കഴിച്ചിട്ടില്ല ചേഷ്ടി”
എന്ന പറഞ്ഞതു.

“ഇന്നവെള്ള മഴവനും കുന്നം കഴിച്ചില്ലോ? എന്തും!”

ഫേമാംഗിനി അല്ലെന്നും ഒഴിനമാക്കിയെന്ന്, പെട്ടെന്നും അവളിടെ കുറ്റികൾ കുലക്കാൻ. അതുകൊണ്ട് ധാരയാശയായി കഴക്കിയ്ക്കുന്നുണ്ടായി. അവരും അവരും ഒരു ദിവസം കൈയ്യും പിടിച്ചു തന്നെ അഭിക്രിയ മുത്തീതിയിട്ടും പത്രക്കു ഉണ്ടായ സാഹിത്യബോധില്ലോം ചോദിച്ചിരിഞ്ഞെങ്കിൽ “ഇന്നവെള്ള രാത്രി തന്നെ ഇവിടെ വരുണ്ടാണെന്തും?” എന്ന ചോദിച്ചു.

കുറ്റിൾ മരപടി പറത്തില്ല. ഫേമാംഗിനി തന്നെ കുറ്റിൾ തുടച്ചിട്ടും “ഞാൻ സത്യംവെള്ള പറയുന്നു. ഇന്നു തന്നെ നീ എന്നു അംഗമായി വിചാരിച്ചു കൊണ്ടുണ്ടും എന്ന പറത്തു.

അല്ലെന്നതിനുള്ളിൽ വിവാഹമൊക്കെ കൂടംവീണിയുടെ ചെവിയിൽ എത്തി. അവരും ഫേമാംഗിനിയെ വിളിച്ചും “എന്നെന്നു അനുജനം” തൊൻ ചോറ കൊടുക്കുന്ന ലേ? നീ എന്തിനും. അവന്നെന്നു കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടോ കരയാൻ തുടങ്ങി? ” എന്ന ചോദിച്ചു.

ഈ വാക്കു കേട്ട മാത്രയിൽ ഫേമാംഗിനിയും ദേഹം വിറ പൂഞ്ഞ. എന്നീടും ശാന്തിസ്ഥാപനത്തിൽ “കുടിയീൽ കെട്ടി തൊൻ കരഞ്ഞാൽതന്നെയും അതിലെപ്പു കരം? ” എന്ന ചോദിച്ചു.

ശാമ്മഴത്തോട്ടി

“നിരുൾ മകൻ വിളിച്ചു് ഞാൻ ഇങ്ങനെ
സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ നിന്നക്കു് എത്ര തേണ്ടും
നീ അവനെ ഇങ്ങനെ ഒക്കെ താങ്കുന്നതായാൽ അവൻ
എൻ്റെ വരത്തിയിൽ അടങ്കുമോ? നീ തന്നെ പറയു.”

ദേഹാശിനിയു് ഈ സധിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
“എവച്ചി, പത്ര പതിനെയുവഷ്ഠം ഞാൻ നിങ്ങളുടുക്കി
ജീവിച്ചു്. എന്നിക്കു് നിങ്ങളെ നല്ലപോലെ അറിയാം.
അല്ലെങ്കിലും അടക്കാടുകളും മകൻ പട്ടിണിക്കിട്ടു് അടക്കാടുകൾ.
പിന്നെ മറ്റൊരുവാദ്ദേശം മകളുടെ കാൽപ്പന്നും ഗൈത്രാംഗം.
അതിലധികം പറയാൻ ഞാൻ ദയവനവേണ്ടിയും വക്കാ
ലാറു പിടിച്ചിട്ടില്ല.”

“എത്രു്! ഈ ചെറു ക്ഷേത്രം എൻ്റെ പാശ്ച
ഗോപാലന തുച്ഛമാക്കേണാ? കാജു കരി ദേവമാർക്ക്
തുല്യമാകമോ? നീ ഈ എത്രതന്നെ പറകയില്ല”
എന്ന കാലാബിനി ചൊടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

‘കരണ്ടായു്? ദേവനായു്? എന്നെന്നിക്കാറിയാം.
ഈ ഞാൻ ഒന്നു പായക്കണ്ണില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലെ
ഈ ക്രൂരയായ കൈ സ്ഥീരയായ ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽ
മരണഞ്ഞു, കണ്ണിട്ടില്ല’ എന്നു് ദേവമാണിനി രഘവി
പാഠത്തിട്ടു് മരുപടിക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ജന്നതു അടച്ചു

കൂടുതലു. അനും സാധാരണകാലം ആതായതു “പുരഷങ്ങൾ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്ന സമയം തിണ്ണുയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കാഡംബിനി വേലക്കാരിൽ നോക്കി “ഈ അനുംബരത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെ കേരളജനാം. പെററ താഴീല്ലാത്ത അൻപ് ഇപ്പോൾ ഇവർക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നെന്ന് അനുംബരനാട് എന്നിക്കില്ലാത്ത സ്ഥലം ഇവർക്കു വന്നിരിക്കുന്നതു! സദ്വാംഗി സദ്വാംരമായടക്ക ഇടയും വന്നുനിന്നും അവർ കണ്ണപിടിക്കുന്നതു കാണാൻ അവരും ചോരം ദസാ ഇതു ഒരു ദേവതയിൽ സമിക്കുമോ?” എന്ന് ഉച്ചാരിക്കുന്നതിൽ ആരുന്നും അവരിൽവക്കും തമ്മിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഇംഗ്ലീഷ് ഇംഗ്ലീഷ് കൂടുകൾ ഉണ്ടാക്കാവെന്നും. എന്നാൽ ഇന്നുതന്നെ ഉറുത വളരെ കുടിയിരുന്നു. ഇമ്മാതിരി അവസരങ്ങളിൽ ഫേമാംഗിനി ശാഖക്കുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടു കേരളത്തെപ്പേപ്പാലെ ഇരുന്നകൂടുകയായാണെന്ന പതിയും. ഇന്നാക്കട്ട അവക്കുടെ ശരീരത്തിൽ സുഖമില്ലാതിരുന്നു. മനസ്സിന്റെ നിലയും ശരിയായിരുന്നില്ല അതിനാൽ അവരും എന്നിരും അനലിന്റെ അരികിട്ടുവെന്ന നിന്നുംകാണുന്നതു? നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ ഗ്രഹാൻ ഇന്ത്യം കേരളാനുകയില്ല. അല്ലെന്നും കുടി ശക്കാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, നിങ്ങളുടെ തന്ത്രവും എന്റെ തന്ത്രവും വന്ന

ശാമ്മ എ രേതടി

വേദം. എ പക്ഷ്” കാൽ മനസ്സിലാക്കട്ട. അതിനാളിൽ
നിന്തിക്കളഞ്ഞാൽ എങ്ങെന്ന കാൽ നടക്കം” എന്ന
പറഞ്ഞു.

ഉടനെ കാഡംബിനി റാടിച്ചുന്നു “അരയും
ഇപ്പോൾ ഞാൻ ആരാറ എന്തു പറഞ്ഞു?” എന്ന
ചോദിച്ചു.

“ചേച്ചി, ഈ ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾ ദാനതി മാത്ര
മേ ബുദ്ധിശാഖിനിയായിയുള്ള വെന്നം, മരഹല്ലാം മംസ
രാജാനം, ആണോ വിചാരം? മറരളിവക്ഷ, അല്ല
ക്രാക്കീ ബുദ്ധിയും അറിവും ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ
വേഗം.” ഉടനെ കാഡംബിനി താൻറെ സ്പന്തരുപരഞ്ഞ
എടുത്തു. ഇവം ചുണ്ണിച്ചു, ഒക്കകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടു നന്നാ
യിരിക്കുന്നു. കറഞ്ഞുള്ള നേരയുകരകരക്കം. തുണ്ണും ഇവിടെ
വന്നേപ്പോൾ എത്ര അടിച്ചുംബു കൂടാ എന്ന മിണ്ണംായി
ഞന്നിപ്പ. എന്തു ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞാലും ഭിന്നാവതി ചെയ്യ
മായിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന മധ്യാഹ്നത്തിൽ ആരക്കെ
ബലം കണ്ണിട്ടു് എന്തു മറപടി അബന്ന പറഞ്ഞു എന്നു്
ഈവഴോടു ചോദിക്കുന്നു് എന്ന വേദാങ്ഗാരിയേ ചുണ്ണി
പുറഞ്ഞു.

അമ്മയെത്തട്ടി

“ശരദേ, അമ്മ പറയുന്നതു വാസ്തവമാണ്. ഈനു
ച്ചില്ലോ അവൻ ചോര് എഴുപ്പിലാക്കിയിട്ടു് എന്നിരു
പ്പോൾ, ഈ ചോരം കിട്ടാതെ അമലോകത്ര പോകാൻ
ഭാവിക്കുമ്പോം? ‘ഉള്ളി’ എന്ന അമ്മ പറഞ്ഞതിനു്
‘എൻറു ചേച്ചിരിക്കു എന്നിങ്കു എത്തു കാവു്? എന്നായിരുന്നു
അവൻറു മരച്ചടി” എന്നു് വേദ
ക്ഷാരി ഒരു പച്ചക്കണ്ണം തട്ടിവിട്ടു.

“ഈപ്പുരുഷ മനസ്സിലായേ? ആരുടെ ബലത്താലു
നോ? അവനു ഗവ്യം ഉണ്ടായതെന്നു്? ഈതു തോങ്ങി
മേം, തൊൻ ഈനു നിന്നോടു പറഞ്ഞു. അവൻ
അന്നുംയായി കെട്ടണ്ണു ആശ്വാസ്തോ സ്വദമാണരീസുഡാ
പാരായ തെ ശമ്പാ എഴുങ്ങേന്നും കെട്ടേപാണക്കിയ
പോകട്ടേ. തെങ്ങളുടെ കാഞ്ഞംതിൽ നിന്നും തലച്ചിട്ടു്
ആവയ്യുമെയില്ല” എന്ന കാണംബിനി പറഞ്ഞു.

മേമാംഗിനി മരച്ചിയാനും പറഞ്ഞതില്ല, മണി
ക്കുനു നാഗത്തേപ്പുംപല പടം വിരിച്ചു്, ഒരവേൾ
കൊത്തിക്കാനു എന്നു പറഞ്ഞുകെട്ടാൻ എങ്ങേന്നേയേ
അംഗേ അവന്മയായിരുന്നു അവം കണ്ണായതു്. അ
അർന്നാമുഖം മുഖം എന്നു പറഞ്ഞു കാണുമോ എന്ന
അവരും അരുപ്പോചിച്ചു.

അമ്മക്കെതട്ട്

മേമാംഗിനിയുടെ തലയ്ക്ക് വലുതാവ് ഒരും തോന്തി. ഒപ്പം വരുന്നവുംപാലെ ഇരുന്നു. അതിനുകും അവർ മിണ്ണാതെ ചെന്നു “കട്ടിലിൽ കിടന്നു.

ഉത്താവു മറിയുള്ളിട്ടിൽ കടന്നതും അവഴിടെ നില കൈപ്പററി തെള്ളുവോലും ആലോച്ചിക്കാതെ “മേട്ടൻി യുടെ അനാജംനു സംബന്ധിച്ചു് ഇന്നുംരണ്ടു പിടിച്ചും? എത്ര പറഞ്ഞാലും നിന്നുക്കു മനസ്സിലേക്കയില്ലോ? നിങ്ങൾ തിടു ഇഴ ദിവസേനയുള്ള കുഹമം എന്നാൽ സമിക്കാനാവില്ല” എന്ന പറഞ്ഞു.

“ശാഖിട്ടെതെ മതിനി എത്ര പറഞ്ഞാലും തോന്തു സമിച്ചു കാഞ്ഞാമോ?” എന്നും മുട്ടസ്പരശിൽ മേജാ ചൊഡിച്ചു.

“എന്നാൽ ഇന്നു് അവർ പറഞ്ഞതു ന്റുംമറ്റും? നിന്റെ സപാനം എന്നിക്കു് അദിനതുക്കുടെ? മൾപ്പു് കുട ഇടയാണ് വേണ്ടി ഇടത്തമാതിരി തന്നെ രണ്ടു പിടിച്ചു. അതു കൂപ്പുനായ മോബിയുടെ നല്ല തോപ്പു് നീ നിമിഞ്ഞു നാക്കു നാളുമായി. അതും പോരാന്തരിട്ടു് പോലീസ്സു് കാക്കു് തുണ്ടു ശ്രദ്ധാന്വേഷം വായ്ക്കാരി ഇടത്തേരായും വന്നു. നല്ലതു് എത്രു്? തിയതേരു ? എന്നു നിന്നു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവായല്ലോ? ഇഴ സപാനം നിന്റെ വിട്ടു് എന്ന

അമ്മയെതെടി

മാറമോ എന്തോ?" എന്നു് അദ്ദേഹം കോപചൂർം പറഞ്ഞു. ഫേമാഗിനി കിടക്കയിൽ എന്നീററിന്നു. ഒരത്തുഥവ്വത്രു നോക്കി. "എൻ്റെ സ്വഭാവം തൊൻ ചെത്താലേ നീങ്ങളും തൊൻ ഇരു കണ്ടതുക്കളിലും അമ്മ യാണോ". എൻ്റെ മട്ടിയിൽ കണ്ടതുക്കളിലും കട്ടികളിലും ഇരു ക്ര.ഓ. മുകളിൽ ശൈവാനമുണ്ടു്. വലിയവരെപ്പറ്റി കരം പറയാൻ എന്നിക്കിഴുമില്ല. അരിസുവമില്ലാത്ത ഇപ്പോൾ അവന്മയിൽ തണ്ണു വലിച്ചിടാൻ പോവുക" എന്നു് മറച്ചി പറഞ്ഞു. അവൻ പത്രം വലിച്ചിട്ടിട്ടുംകൊണ്ടു് മറപ്പറം ചരിത്രതു കിടന്നു.

അവക്കോട്ടു് ഇതിനപ്പറം തക്കിക്കാൻ വിചിന്ന തെയ്യത്തുമണായില്ല. എന്നാൽ തണ്ണുയ്ക്കു കാരണമാണുണ്ടുനെന്നും തന്റെ പത്രിയേയും അദ്ദേഹം മനസ്സാണുണ്ടായിരുത്തി.

VI

അട്ടത്ത ടിവസഃ ജനക്ക് തുന്ന മാത്രയിൽ കാണം
ബിനിയുടെ പദ്ധത്യമായ ദബ്ദം അവളുടെ ചൊല്ലിൽ
പതിച്ചു. “അ പഴുൻ ഇന്നവെത്തന്ന ഓടിപ്പോയി.
നിങ്ങൾ അതിനെപ്പറ്റാൻ തെള്ളപോലും ഗൗഗിച്ചിഡി”
എന്നും അവരുടെ തകൾ കണവണ്ണാട് പറത്തുകൊണ്ടി
യും.

“തുലനാത്വപോകട്ട. അവനെ തെടിപ്പിടിക്കാൻ
നമ്മാലാവില്ല,” എന്നും അഞ്ചുമം പ്രതിവച്ചിച്ചു.

തെരുവു മുഴവന്നും കേരംക്കമാറു” കാണംബിനി പ
രത്തു:—“അംഗു! ഇനി ഇം ഗുംതതിൽ നാം എങ്ങനെ
പാർക്കം? നമുക്ക് ഇവിടെ തന്ത്രങ്ങൾ ഒന്നാം രണ്ടാം
ആണോ? അതു ഒന്നി പിടിച്ചുവൻ വല്ല കളിക്കിലോ
അതിനിലോ ഹീണ ചാതാൻ നാമെല്ലാവരം ആയിലിൽ
പോകേണ്ണി വരിപ്പേ?” യേഥാംഗിനി കാഞ്ഞുമാക്കു മന
സ്ഥിരിക്കി, ജനവടച്ചിട്ടും അവരുടെ മരഹായ ടിക്കിലേക്കു
പോയി.

മധ്യാഹ്നസമയം. അവരുടെ അട്ടക്കല്ലയിൽ ഉള്ള
കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തുണ്ണും അടിമേൽ അടി വച്ചു്,

കുളിവന്നപ്പാലെ ശാസ്യം ഉണ്ടാക്കാതെ, അവരുടെ ദിന പിൽ ചെന്നന്നിന്. അവൾന്റെ ഇപ്പോൾ വാടിയിരുന്നു. “എന്തും, നീ എങ്ങോട്ടുണ്ട്” ഹട്ടിപ്പോയതു്? എന്ന് മുമ്പ് മോചിച്ചു.

“ഞാൻ എങ്ങും ഹട്ടിപ്പോയില്ല. ഇന്നലെ രാത്രി കടയിൽ തന്നെ കിടന്നരക്കാം. കൂദാ തുണ്ണപ്പാരം അർജ്ജം ചാറിയായിരുന്നു. വിശക്കന്നു ചെയ്തു്”.

“അവരുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു് ഉണ്ടു്. പോ” എന്ന പരം്പരയു് മുമ്പ് വിശക്കന്നു ആരംഭിച്ചു.

രൈ നിമിഷംനേരം മിണ്ണാതിരുന്നിട്ടു് തുണ്ണും മടക്ക് പ്പോവാൻ ഭാവിച്ചു. മേഖാംഗിനി അവരുടെ വിളിച്ചു് അവൻ ചോരകൊട്ടപ്പാൻ മമയൽക്കാരിയോട് പരാത്തു

തുണ്ണും പകതിയോളം ഉണ്ടിരിക്കണം. അതിനു ഒരിൽ ഉമ ഹാടിവന്നു് അല്ലെന്ന് വരുന്ന എന്നറിയിച്ചു.

പെൺമിന്നെൻ്റെ തയം കണ്ണു് അഞ്ചു ആയുദ്ധപ്പെട്ട് “വന്നാലെത്തു്? അതിനു് നീ എന്തിനിന്തു പരിഞ്ഞുക്കൊണ്ടു്” എന്നു് മുമ്പ് മോചിച്ചു.

ഉമ തുണ്ണും പിന്നിൽ നിന്നിരുന്നു. അവരുടെ വിലംബം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് “അമ്മാവൻ ഉണ്ണാ

കഴിയ്ക്കാണിരിക്കുമ്പോൾ?" എന്ന സ്വത്തീൽ ധരിപ്പിച്ചു.

മുഖൻ, എന്തുകൊണ്ടോ പെട്ടെന്ന തിരിത്തു നോക്കി. ഉമയുടെ സംശയവും ഭയവും നിറങ്ങൽ മുഖം കണ്ടു, അവക്കുറ മുഖം വിളി. അവക്കുറ ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടിയ തുന്നാ അവനു മാത്രമേ അറിത്തു ശ്രദ്ധി. "ചേച്ചി, ചേട്ടു വരുന്നു" എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് "ചോര്" അതെ വിധിക്കിൽ തന്നെ ഇട്ടിട്ട് കതകിക്കുന്ന മറ വിൽ ചെന്നുനിന്നു. അതു കണ്ടും ഉമയും കാടിമറഞ്ഞു. വിട്ടുമധിന് വരുന്നതു കണ്ട് കൂടു നാൽ എങ്ങനെന്തോ അതെ മാതിരി അവർ മുരബ്ബാ ചെയ്തു. ദഹമാംഗിനി പ്രശ്നശരിവാളുന്നുപോലെ ചുറ്റം ചുറ്റം നോക്കി. പിന്നീട് ഫുംസപ്പുട്ട് ചുവരിലേക്കെ മാത്തു. അവ ശാന്തം കുറവുപോലെ അവളിടെ എല്ലാത്തിൽ തുച്ഛിക്കി. അല്ലെന്നരാതിനാളും വിപിനനും വന്നുമെന്ന്. പത്രി ഇരിക്കുന്ന ഭാവം കണ്ടിട്ട്, "ചോരം മനുക്ക് ശ്രദ്ധക്കാണ്ട്" എന്നാണിങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നതു?" എന്നും സാർക്കും ചോദിച്ചു.

ദഹമാംഗിനി മറപടി പറഞ്ഞില്ല. "എന്തു?" പിണ്ടം കുറി വന്നും?" എന്നും അല്ലെന്നും ശോകപൂർണ്ണമാണിച്ചു.

അമ്മക്കുടാനെടുക്കി

തസ്വമയം അല്ല മാത്രം ഉണ്ടിട്ടു് മിച്ചു് വച്ചിരുന്ന അവ തനിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശ്നി പതിച്ചു.

“എത്രമാത്രം ചോദ വച്ചിട്ടു് ആരാഞ്ഞു് എന്നോരു കൂട്ടുവരത്തു്? വലിതനാണോ?” എന്നു്” അദ്ദേഹ ചോദിച്ചു.

“ശാല്പി, അട്ടക്കാ വീട്ടിലെ തുള്ളൻ ഉണ്ണു കഴിട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു ഭയനു് കൗകിന്റെ മറവി കൂടിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു് യേമാംഗിനി പ്രതിവചിച്ചു.

“എത്രക്കാണട്ടു്?”

“എത്രക്കാണട്ടു് നിങ്ങൾക്കും അറിയാറു അവൻ മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾക്കു കൂടും മാത്രമിൽ ഉമഞ്ഞും കുള്ളംതു്” എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു.

പതിനിയുടെ ധാരകകൾ നേരായ മാർത്തിലുടെയ പോയിരിക്കുന്നതെന്നു് വിവിന്റെ ധമിച്ചു. അവരും ഒരു വഴിതിലേക്കു തിരിക്കുന്നതിനായി “അവരുക്കു്” എന്നു ദേശാജി ഇങ്ങനെ എന്തിനു് കാടുന്നു്” എന്നു ചിന്തിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

“എന്നിരക്കുക്കുന്ന അറിയാറു് അമ്മയ്ക്കു് ഉക്കാൻ പോകുന്ന അവമാനത്തെ തന്റെ ക്രൂണം

അമ്മയെതെട്ട്

കാണാൻ കഴിക്കില്ലോ “വച്ചു” എടിയതായിരിക്കണം” എന്നും അവർ പറത്തു. അന്നത്തെ ടീംഗൾമായി ഒന്നു നിന്തപ്പിച്ചിട്ടും “തുണ്ണൻ അംഗങ്ങൾിട്ടിലപയ്ക്കുണ്ട്. അവൻ കളിക്കുന്ന ചെഞ്ഞം. എന്നാൽ ഇവരെക്കും എന്നു വയററിൽ പീറന്ന പെട്ടും. ഒരു ദിവസും ഒരു പിടി അന്നം കൊടുക്കാൻമാറ്റി അധികാരം കുടം എന്നിക്കി ല്ലോ “അവർക്കു മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു” എന്നും അമ്മ പറത്തു.

സംഗതി ബഹുമാന കുറന്നപോരുന്നു “ഇപ്പോഴാണു വിവിന്നനു മനസ്സിലായതും”. അതും ഇന്തിയും കരേക്കുടി മഴത്തും യൈക്കരാത്രും അവലംബിച്ചുക്കുറുപ്പുണ്ടെന്നും ഒരു അദ്ദേഹം പരിധാസ്ത്രിക്കുന്നു “വാസ്തവംതന്നെ. നിന്നും” എന്നയിക്കാം പിച്ചുക്കാനും പിച്ചു കൊടുക്കാനും അധികാരംപോലും നിന്നുക്കില്ലല്ലോ അഭി. അതി രിക്കുട്ടി. ഇന്നും വീണ്ടും തച്ചവേദന വന്നോ? ടെണ്ണിൽ നിന്നും ഫോക്കുൾ കേരാറിനെ വിഷിച്ചു കാണിക്കുട്ടും എന്നു ശ്രാം വിചാരിക്കുന്നു. അഭേദക്കിൽ നേരങ്ങുടെ കിൽക്കരെയും...”വാക്കും ഷൂംതിയാവും ഇന്തും മേമ “ഇമയുടെ മാർപ്പിൽ വച്ചു” നിങ്ങൾ തുണ്ണുനെ വല്ലതും പറഞ്ഞേതാ? എന്ന ചോദിച്ചു.

അമ്മ കുടേശ്

அரு வோட்டும் கேட்கும், அருகாறாறில் நினைவுடன் தாலி விளக்குவோட்டுத் தெய் என்றால்திருவூவை விபிளைவது.

“எதுக்கா? ஹஸ்டலூடு கா ஸி. ஹஸ்புரி காக்ளம், அவர்கள் எதால் ஏற்றோ பராரதி. அவர்கள் கெட்டியோச் சொன்ன ததிகி டுவிக்ளைஸ்டூ ஏற்கன விமாரிஷ் எதா ஏற்றோ பராரதி. அஸ்புரி உழை அவ்வெட கிணித வைகள் கொண்டார். கிடக்கிறியாமோ?”

“எடுப்பும் அவரியாம்” என்ற பரவைக்கு “வேமதி
கிளி ஸம்ஹாச்சம் அவசர்த்திப்பிடிது. விசினல் அதை
கண்ணியில் வெளும் துப்புதை விழித்து” “எடுத துப்பும், அது
வள்ள கொள்கூடிசொயி கடகின் நினை வெரலிக்கலவனே
மெருவு வாச்சிதினினு. மிர்மால் மூன்றி மூன்றாடு வா
க்கேத. அவரியான விழைப்புங்களையாக, அதற்கு மெலிப்பிக்கொ
தினம் நிலைநிற வேழிக்கோ மூன்றாலை ஸாயிக்கையிலிரு
போ” என்ற பரவை.

କୁଣ୍ଡଳ ମିଳାଇତା କି.ଗ. ଅରବଳ ହୋକଣ ଲିଙ୍ଗ
ଗୋକଳ ପିପିଳନ ଇଷକ ପଣ୍ଡ କରିଛୁ.

VII

விவசங்கம் அவனுமால் கடினமாக, தேவீவிவசம் வெக்க ஸ்ரோத விபிளங் பீடிகிற வகைதும் மிகவும் கோப நோக்க “விவசம் இடம்போலோ என்று தீண்டி நினைவு சிரபூசிச்சுர மகனோ அதோ பேற்பூசியிலோயோ கை அங்கும்பீடிகிலை பழுந வேளி நழைக உருவுவிடுத் தீநிற என்றும் போகாலோ வேடுநைபாலு, இது தீநை பிடிக்கொள்ளிலூ” என்ற பராமரது.

இதின் அஸ்திரம் பாஸ் காலங்களின் கண்ணா தெர்தாவினோடு ஸாஸாரிக்கையை உழுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் காலங்களின் கண்ணா கைக்குமிகு விட்டது. விபிளங் என்று அநூக கூடிய கை, பாலாகுச்சுபாகிலூ. விழாங்குதையை அது கைகாரணமாக்கி மூழ்குங்க ஹாக்கியதில் பார்த்து கேரி அநீ வண்ணிக்கொபோவல் தோனி. அவத்தை உண்ண தபிச்சு, என்றால் காலங்களினிழுங்க தெர்தாவு அவிக்க இருக்கும்போதினால் என்றும் மூதாமங்கி ஸமி க்குப்பூத்த மருத்துவால் வழிகொள்ள இல்லுகின்றன.

இந்காலத்து தயவுந் ராஜபுத்ரங்கார வெள்ளுந தீன் இராணுகிறிக் பத்து க்காலை நிறுத்திக்கு ஒரு கை

ശ്രമ്മ ദയത്തെ

ശ്രീ മേരൻ ശരമാറി പൊരിഞ്ഞെ വന്നിരുന്നു. അതെ തിരിയാണോ “അംഗോ” കൂദാഖിനി യോമാംഗിനി തോല്പിച്ചതു്.

തെന്താവിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടതും യോമാംഗി വീറിക്കാണ്ടു് എന്നിറ്റു് “എത്ര പറയുന്നു? നിങ്ങളു ഷേട്ടും കോപിച്ചിരിക്കുന്നുനോ? ആ വിനോദകരും വാക്കുകളും അവരും ഒരു വിശദപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.”

“അംഗേയാർത്തിന്റെ കോപം ആററാൻ ഞ്ചയ എന്താവാരം ചൊരുംണ്ടതു്? പറയും” എന്നോ “അംഗു പറഞ്ഞതു്.

വിവിന്റെ ഉള്ളിൽ അത്രുന്തു നീറസം ടുടി അനു. എന്നാൽ അതിനെ വെള്ളിക്കു പ്രകാശിപ്പിക്കു സപ്രാവഹാവിക്കുന്നില്ല അംഗേയാർത്തിനാളിൽ. അതിനെ അംഗേയം പറഞ്ഞു “എന്തെങ്കെങ്കായാലും പ്രായം ആരുടിക്കേണ്ടോ? അവക്കുട കായ്യുന്നതിൽ.....”

അംഗേയം പറഞ്ഞു തീക്കംമുന്നു് യോമാംഗ് “എല്ലാം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടിട്ടും”. വലിയര അവമാനിക്കാൻ ഞാൻ എന്നും അറിയാത്ത കട്ടിയ എന്നാൽ എന്നിക്കു് ആ ബാലപ്പോടു സ്കൂൾമാം തോന്ന

ശാഖക്കുറയ്ക്കേരടി

തിനാലുണ്ട് “അംഗീരം, എൻ്റെ കണ്ണുനിൽ വച്ചു് രാവു
ക്കൽ അവനെ ഇതു പാട്ടിപ്പെട്ടത്തുന്നതു്” എന്ന പറഞ്ഞു്

അവളുടെ കണ്ണും വിറപ്പുണ്ട്. എൻ്റെനാൽ തന്നെ
തൊൻ മറന്നു് തന്നെ മച്ചുനെന പഴിച്ചതു തെററായി
പ്പോയെന്നു് അവരുടെ ദാനി. എന്നാൽ ഉടലും എല്ല
യവും വെറ്റുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ കോഡം
അടക്കാൻകഴിണ്ടില്ല. വിപിനൻ പറഞ്ഞു് —

അവനെ അവരായം കൂദാപ്പെട്ടത്തുന്നില്ല. സപന്ത
ചുത്രേനപ്പോലെ ശ്രദ്ധിച്ചു് അവനെ തൊഴിൽ പരിശീ
ലപ്പിച്ചവരും. ഇതു് നിനക്കു സകടകംബനക്കിൽ
മുത്തു ചെയ്യുവാനാണു്? വിശ്വാസിച്ചു് “അവർ
ശുഭവരണ്ടു്? അവർ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളണ്ട്”
അവരും തത്ത്വഘ്യത്വക്കു നോക്കിയപ്പോറും അതുന്തു
ശാത്രതപ്പേട്ടു്. പതിനഞ്ചു പതിനും ഒന്നുംബന്ധിക്കു്
അവരും അംഗീരത്തിനോട്ടുടർന്നിരിക്കുന്നതിനും നയിച്ചു
വരും. എന്നാൽ ഇതുമാതിരി കൈ സഹോദരങ്ങളിൽ
ശുഭവാദം അംഗീരത്തിൽ കണ്ടിരുന്നില്ല. അവരും
പറഞ്ഞു് —

“അംഗീരം വലിയവനായിരിക്കാം—മഹാമാരിൽ
വച്ചു് മഹാന്മാരം—എന്നാൽ മഹാമാർ തങ്കളുടെ

അമ്മക്കുട്ടി

മന്ത്രാലയെ സപ്രാം ലംഘിച്ചാൽ എനിക്ക് എന്തു അല്ലാൻ സാധിക്കും?"

ഇതിനു മറ്റപട്ടി പാര്യണമെന്നു വിവിജന്ത വിചിത്രം. പരഞ്ഞ പറങ്കില്ല. തത്സമയം വെള്ളിത്തിൽനിന്നു “ചേച്ചി” എന്നായ വിളി കെട്ട്.

ഉത്തരാദത്താക്കണം പരസ്പരം നോക്കി. വിവിജ ചിരിച്ച. യേമാംഗിനി ചുണ്ടു കടിച്ചുകൊണ്ടും, കതകി കിക്കൽ ചെന്നും മെഴനമായി തുള്ളുന്നും മുഖ്യമായി തുള്ളുന്നും ദൈഹികം എന്നും മുഖ്യമായി “ചേച്ചി! സുവക്കേട്” എങ്കിനെ ഇരിക്കുന്ന എന്നും സ്നേഹപൂർവ്വം അവൻ ചോദിച്ചു. ക്ഷണങ്ങൾ തോന്ത്രം കുറഞ്ഞും യേമാംഗിനിക്കു കഴിഞ്ഞും ശരീരം അരുംയും നേരമായി ഉത്തരിച്ചു. തന്ത്രാവിനം തന്ത്രവിഭാഗങ്ങളാണുമായി അവൻ പെട്ടെന്നു മുൻ ആവിർഭവിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ കോപത്തിനും അരും ലക്ഷ്യമായി. “ഹവിടെ എത്തനിൽക്കുന്നു! ദിവസംനേ നീ ഇവിടെ എന്തിനും വരുന്നു?” എന്നു പറുക്കുന്നുകു കുട്ടിയും സപ്രതിയിൽ അവരും ചോദിച്ചു.

തുള്ളുവും പരിശോഭിച്ചു. അഞ്ചുമുള്ളും ഒരുപാഠം അഞ്ചുമാലും അവന്നും മുഖം കുറഞ്ഞു. “ചേച്ചി

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

കാണ്ടാനാണു എന്ന് വന്നാൽ” എന്ന് മാത്രം അവൻ
ചെറുതു.

“നിരൂപ കാണുന്ന ശാഖ അവൻ വന്നിരിക്കുന്നതു” എന്ന പറയൽ വിവരിച്ചു.

“ ആ ചിരി മേഖലയിനിയുടെ ദിവസ്തു ” ഇടിച്ചു .
 അവമാനി ശംഖപുരുഷ അവരും കുടാനി തുല
 ആഡ നാഗിനിച്ചുപ്പൂരു അവരിം അനുസരം കേന്താവിക്ക
 കൗ നോക്കിട്ടു് പെട്ടേനു മുഖം തിരിച്ചു് “ ഇനി നീ
 ഇവിടെ ഒരുത്തു് ! പോ ” എന്ന പറഞ്ഞു . ‘ഹീ ’ എന്നു
 പറഞ്ഞു് തനിക്കു നേരിട്ട് അവമാനന്തരയും ഭാവ
 പങ്കയും ഒരു പുണ്ണിരിയാൽ മറയ്ക്കാൻ അവൻ അതിച്ചു .
 പാക്കു അവശ്യനു മുഖം കൗക്രട്ടി കൂദത്തത്തനെ
 പാപം . അതിനാദാശം തദ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് അവൻ
 വിശ്വാസ അവിടെനിന്നു നടന്നു .

ஸ-காந்திய அறதுறை வெட்டபூர் கீழ் காலீக் அவர் முருகிய நின் புரதிரணி.

നാല്ലു ദിവസങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. മേമംഗ്യിനിയുടെ
പ്രഥമത്തിന്[°] ഇനിയും ശമനമണ്ഡായില്ല. ദീർഘക്കാരിരെൽ
ആരംഭിച്ചോന്ന്[°] കഴിഞ്ഞ ദിവസം വ്യാകുന്ന് പറയുമി

അംഗമയറ്റേതടി

അന്നതാൻ”, സന്ധ്യായായി. വിഷക്ക് കൊള്ളാതിരുത്തെ യോളി. നല്ല പദ്മജാരം അണിഞ്ഞെന്നുണ്ട്” ലവിതൻ അണ്ണയും ശ്രീകൃഷ്ണ കടമാവെന്നിട്ട് “ഈയേം, ഇന്ന്” ദിന ബാബുപിൻ്റെ വിട്ടിൽ പാവക്രൂഹം നടക്കുന്നു. ദോഷം ചോടി കാണിട്ട് യഥാട്ട്” എന്ന ചോദിച്ചു. “എന്തെ ഇതു? ഒരുമ്പരം ദിവസമാണി ദോഷം സുഖമില്ലാതെ ക്കാണു. നീ ഒപിക്കലേക്കില്ലോ ഏതുവും അടയുള്ള വന്നുണ്ടോ എന്നും ഫോറ്റോഗ്രാഫിനി ചിരിച്ചു കേണ്ടും മേഖം

ലവിതൻ ലഭ്യങ്ങളുടെ മാതാവിൻ്റെ തലയും ചെന്നിരുന്നു. ഫോറ്റോഗ്രാഫിനി അതിവാസല്പ്പിത്തേരുക്കരുതു താലുക്കിക്കാണും “ദോഗം സുഖമാക്കാ ദോഷം മരിച്ചുകൂടി നീ എത്രു ചെയ്തും? കുറയുമോ ലഘിക്കരുന്ന ചോദിച്ചു.

“നിഃഖാതിരിക്കു അയ്യേ, ഇങ്ങനെന്നെന്നും എത്രും. അമധ്യേ സുവക്കേടപ്പും മാറും” എന്ന ദിനിട്ട് ലവിതൻ അമധ്യേ നെന്മിൽ കൈ എ ഫോറ്റോഗ്രാഫിനി അവജൻ്റെ കൈയ്യും പിടിച്ചുകൊണ്ടുനായിരുന്നു. ആപരിക്കാതു തച്ചിച്ചിരുന്നു എ ദിനും പുതുവെന്നു കരിപ്പുകൾം കഴിമും ഉണ്ടാവി അവൻ അരിക്കിൽത്തന്നെ ഇരി,

ശ്രദ്ധക്ഷേത്രം

മനം “അവർ ആരുഹിച്ചു. എന്നാൽ പോതെ തീരുമാനം ലഭിതന്ന് മക്കളുണ്ടായി പിടിച്ചു. കൂടി അരംഭിച്ചിരിക്കും എന്ന് വിചാരിച്ചു” അവൻറെ ഏകദിനം തുടരും. പുത്രൻ മനോഞ്ചാവം ശരിതെന്നു “ധേമാംഗിനി ഉള്ളാവല ചിരിച്ചുകൊണ്ട്” ദരി പോയും, എന്നാൽ വെയം വരണ്ണം” എന്ന് പറഞ്ഞു.

“താമസിക്കുകയില്ലെന്നു. ഒന്ന് വേഗം വരാം” എന്ന പറഞ്ഞു “വബിതന്ന് പുറപ്പെടു. എന്നാൽ ഒരു നിമിഷം അംഗങ്ങളിൽ തിരിച്ചു വന്നു” “ശ്രദ്ധ, ഒരു കാൽം പറയും?” എന്ന് ചോദിച്ചു.

“ഒരു തുപ വേണം. അതുകൂടു ഉള്ളു? പെട്ടി തുന്നു” ഒരു തുപ എടുക്കുന്നതാഴെ. അതിലധികമെടുക്കു ശുചിയിൽ എന്ന് ധേമാംഗിനി പുജ്യിലി തുകികൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അംഗീഡൈ അതല്ല. എന്നിക്കു തുപ വേണു. മരറാക്കാൻ ശാത്രം പറഞ്ഞതാൽ കേരിക്കുമോ?”

ധേമാംഗിനി ശ്രദ്ധയ്ക്കുതോടെ “തുപ വേണോ? പിന്നു എന്തു കാലും?”

ലഭിതന്ന് അമ്മജുട്ടു അടിത്തു ചെന്നു “ശ്രദ്ധ” സ്ഥിരം നേരിക്കേണ്ട വരന്നതിനു “അംഗീഡൈ സമ്മാനിക്കുമോ?

അരധമെന്തേടി

വിട്ടിണ്ണും അവൻ വരികില്ല. വാതുകൾ വന്ന് അധമരയ കുറ നോക്കിട്ടു് അവൻ പൊരുത്തും താഴും. ഇന്നലെ അവൻ വെളിയിൽ വന്ന നിന്മ. ഇന്നും അവൻ അവിടെതന്നെ ഇരിക്കുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു.

മേഖാംഗിനി സസംഭവം “പോ പോ ലലിത ഉടനെ കുട്ടിക്കൊണ്ട യാ. അയ്യും ചാവം! വെളിയിൽ വന്നു് ഇരിക്കേനോ? ഇതുവരെ നീ എത്തുകൊണ്ട പറഞ്ഞില്ലോ?” എന്ന പറഞ്ഞു് എണ്ണിറവിജനം.

“അക്കരുതു വരാൻ അവന തുമാൻോ” എന്ന പറഞ്ഞിട്ടു് അവാൻ വെളിയിലെക്കു പോതി. ഒരു നിമിഷത്തിന്തുണ്ണുണ്ണും അംഗൂഢിയിൽ വന്നു്, നമ്പരിയ്ക്കുന്ന നാമി ചുവരിൽ ചാരിനിനം. “വാ അനിയ!” എണ്ണ മേഖാംഗിനി പാഞ്ഞു.

കുള്ളുണ്ണ കിള്ളുണ്ണും നിന്മ. അതിനാൽ മേഖാംഗിന് എണ്ണിരോ൦ അവൻറെ കൈ പിടിച്ച കിടക്കുന്നുണ്ടു്. പിന്നീട്ടു് മുഖത്തെ തടവിക്കൊണ്ടു് “എന്ന കുള്ളു! അന്നു് തോൻ കട്ടശത വാങ്ങി പറഞ്ഞതുവകാം നീ നിന്നെൻ ചെച്ചിക്കു മറന്ന കൂട്ടിടത്തം?” എണ്ണ ചോടിച്ചു.

ശ്രദ്ധക്രമങ്ങൾ

കൂപ്പുന്ന തേങ്ങിരേതങ്ങൾ കുറെതുതുടങ്ങി. ഇന്ത്യവരെ അവർ അവരെ കുറഞ്ഞു കൊണ്ടുപാടു. എത്ര കൂപ്പുങ്ങൾക്കും ഭരിതങ്ങളിൽ നേരിട്ടാബും അവൻ മെഴുന്നമായി സഹിക്കുന്നവന്നില്ല. അനുസരം മധ്യിൽ വച്ചു് അവൻ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതാണവൻറെ സ്വന്തമാവുമെന്നു് യേഠാംഗിനി അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ ലിക്കു ശ്രദ്ധയ്ക്കും തോടെ, “എന്നീ കരജുന്നാം രാജകുമാരൻ എവിടെ എക്കിലും കരയുള്ളതായി അരബ്രകിലുംകണ്ടിട്ടുണ്ടാ?” എന്ന പറഞ്ഞു.

വേദ്യുതി അനുശ്രദ്ധ വായിൽ തജ്ജി, കംച്ചിൽ നിരങ്ങാൻ, ഗ്രമിച്ചുകൊണ്ടു് “മേച്ചിക്കു് നീഉട്ടിഞ്ഞു ശുംഖമാജാനു് ഡാക്കുർ പരായനാല്ലു്” എന്നവൻഞ്ഞു.

“ശ്രദ്ധക്രമാനീ കരയുന്നതു്? ചേരുചേരു” എന്ന പിരിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ പറഞ്ഞു.

ഈ പ്രവാന പറഞ്ഞേ തന്നെ യേമാംഗിനിയുടെ കൂപ്പുകളിൽനിന്നു ഒണ്ടു കൂപ്പീർക്കണ്ണാം ഉത്തിനു. ഇടതുകേരു യാൽ കൂപ്പുകൾ ഇടച്ചുകൊണ്ടു് വലയുംകൈ ശാശ്വത ദാ സബ്രഹ്മണ്യം അവരെന്നു നന്ദിയിൽ വച്ചിട്ടു് “നീഉട്ടി പോലും ഡാക്കുർക്കു് എത്രവിധിയാം? എങ്കിൽ കൂപ്പും നൊന്താം മരിച്ചുപോഞ്ഞ നീയും ലഘിതനംകുടും എന്നെന്ന ഗംഗ

യിൽ കീഴുക്കപ്പോൾ ചേര്ന്ന് വിഭില്ലേ? എന്ന തുപ്പാം”
എന്ന ചൊലിച്ചു.

തസ്മയും കാദംബിനി “അമ്മേ, ദരിംതിനു”
ഈനാക്കപ്പോൾ മുരിക്കുന്നു? ” എന്ന ചൊലിച്ചുകൊണ്ടുവരു
ക്കും വന്ന നിന്നു. കോപശരാരു തുപ്പിക്കുന്ന നോക്കിയീടും
“കാര്യം ഇവന്നും ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടാ? അടട! ചേച്ചി
യുടെ തയിൽ കള്ളിൽ ഉതിക്കുന്നല്ലോ! ഈ കഞ്ചിക്കുണ്ട്
അടക്കയും എത്ര മിരട്ടുണ്ടാറിയാണോ?” എന്ന് അവർ
ചൊലിച്ചു.

അമ്മാംഗിനി കുഡിണിക്കുണ്ട് ആയിക്കുത്താൽ തവ
യിണ്ണാൻിൽ വാങ്ങതിരിക്കുയായിരുന്നു. അനു പാംതുപാ
ചെ ചുപ്പട്ടുനു “എന്നീററിയനു” “ചേച്ചി, ആരുഴു നജ്ഞാ
നി മുനിക്കു പന്നിയാണു”. തൊൻ കുഞ്ചുകളിൽ വീണു
അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതു സമയത്തു “എന്ന ഒല്ലപ്പുട്ടു
തന്തോ! ദയവുചെള്ളു” ഇവിടെ നിന്നു പോവുക” എന്നു
പറഞ്ഞു.

ഇതുകേട്ടും കാദംബിനി മേഖല, ഏന്നാൽ അതിരു
ം. തന്റെ കോപത്തു അടക്കിക്കൊണ്ടു “അമ്മേ, നീ
ക്കുണ്ട് അടക്കയും തൊൻ നും പറത്തില്ലല്ലോ; തൊൻ
എത്രാണ്ടും അനന്തരാ ശാസിക്കുന്നു. നീ എന്തിനു ചീടി
ക്കൊണ്ടും അതിനെ എററുപിടിക്കുന്നോ?” എന്ന ചൊലിച്ചു

അമൃതരംഗത്തി

“നിങ്ങളുടെ രാസന രാപകൽ നടക്കണംബോള്ളോ. വീടിൽ ചെന്നു” അതു നടത്തയേറു? എൻ്റെ മന്ദിരം വദ്ധു “അതിവെൻ്റെ അവധുമില്ല. ഞാൻ അതിനും സധി തിരഞ്ഞെടുക്കില്ല” എന്നു “ഫോംഗിനി പറഞ്ഞു.

“എത്ര ചെല്ലും? വീടിൽജീനു തല്ലിയിരക്കേണ്ടോ?”

“ചെച്ചി, എനിക്കു റാറിനസുവമില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂർക്കൽ വീഴ്ചാം. ചുമ്മാനിടിക്കു, അല്ലെങ്കിൽ ചപ്പാവക്” എന്നു “ഇങ്കുംജീദാരം അപ്പിങ്കൊട്ട്” ശഹമംഗയിനി അഭിച്ഛുക്കില്ല. “എൻ്റെ അനിയന്ത്രണം സംസാരിക്കാൻഡിപ്പോലും എനിക്കുവക്കായാണില്ലോനോ?”

“വീടിൽബുനിട്ട് ആകാമല്ലോ.”

“വീടിൽ ചെന്നാൽ ഇന്നു” അതു തന്നെഖാണം നടക്കാൻമോക്കാനുറു. തെമ്മാടിച്ചുവരുക്കും; ഇരു കുളിത്തന തൊംബി അടുത്താകാണു “എടുക്കുന്നതു! ‘പത്രവിനെക്കുടാൻ കാരില്ല. ഒരു രണ്ട്’ നാൽ” എടുത്തുവെക്കാണു വാം” എന്ന പ്രാണിക്കപ്പോൾ എൻ്റെ കാർക്കൽ വീണു കുക്കും ചേരു കൂറാൻ പോകുന്ന എന്ന പറത്തുകൊണ്ട് “പോ നുക്കും നീ? ഇതാണോ പാവക്കുത്തു? എന്ന പറത്തു “യിര ധിമി” എന്ന കാലുകവു ഭ്രമിയിൽ ചവിട്ടി ഉത്തു കൊണ്ട് അവധി അവിടെനിന്നിരുണ്ടി.

അംഗമരങ്ങൾ

ദേഹംഗിനി അല്ലെന്നും മഹംപോലെ നിശ്ചയം ഇരുന്നു. പിന്നീട് “സാമ്രാജ്യിക കിടന്നിട്ട്” “എൻഡും പാവക്കുത്തു കാണാൻ പോകാണെന്നതു്? പോൻ അനാക്കിൽ കാത്തും ഒരു പുരുഷം പോകും ദായിക്കേണ്ട നീ എന്തും വിട്ടിൽ വരുത്തേണ്ടു് തൊൻ തടങ്കിയെ സുകിടിക്കു് നീ എന്തിനു വരുന്നു്” എന്ന ചോദിച്ചു.

എൻഡും കുറഞ്ഞ മിണ്ണാതെ അവിഭക്തിനു നടന്ന എന്നാൽ അപ്പേന്നേരതിനുള്ളിൽ തിരിച്ചു വനിട്ട് “ചേച്ചി, തൈക്കുള്ളടക്ക നാട്ടിവുള്ള വിശാലാക്ഷിഭേദവും ഒരു കൂട്ടിയെറിയ വേതനയാണു്. അവക്കു ശാഖാക്കു സുവശ്രേഖല്ലും പറന്നപോകും. ആ പേരിലും കൈ വഴിപാട് കഴിക്കുമോ ചേച്ചി?” എന്ന ചോദിച്ചു.

തൊന്തരവു പിന്നെയും ആരംഭിച്ചില്ലോ എന്ന വിഹാരിച്ചു് ഫേമംഗിനി മനോവേദനയാൽ മിണ്ണാർ കുറഞ്ഞും വഴക്കം അവക്കു സഹജമാണു്. അതു വിഹാരിച്ചില്ല അവരു ടോവിച്ചതു്. പാവം! അനാമ വെലൻ! അവൻ ഇന്തി വിട്ടിൽ ചെല്ലുന്നോരു എന്തൊട്ടു യാണു് സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതു് ഈ സമയത്തു എൻഡും തിരിച്ചു പോകാൻ ഭാവിക്കുന്നതു കണ്ടു് അവാ എന്നീറിറിയുന്നു. അവനെ പിടിച്ചു് അഭിക്കിൽ ഇ

അമ്മായുടെക്കാഴ്ച

കുട്ടി “അവൻറെ മുഖം തടവിക്കാണോ” അവർ കുറഞ്ഞ് തുഞ്ഞി. അല്ലെന്നെത്തിനാണീയ കുള്ളിൽ തുടച്ചിട്ട് “എനിക്കു സുവഭാതാലുടെനു പുജയ്ക്കു” എൻ നിന്നു അയയ്ക്കാം. നീ തനിച്ചു പോകമോ എന്ന ചോദിച്ചു.

തുള്ളിൾ അത്രാനുപുറ്റം “കാരാഡി ദോൾ പോകാം. ചേച്ചി, ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരു ശ്രദ്ധ തന്റെ. നാമൈ രാവിലെ വഴിപാട് കഴിച്ചു” പ്രസാദം കൊണ്ടു വരാം. അതു സേവിച്ചില്ലെങ്കെന്നു ചെത്തിയുടെ സുവക്കേട് മാറാം. ചേച്ചി, എന്ന ഇന്നതന്നെ അയയ്ക്കു” എന്ന പറഞ്ഞു.

ഇനി അവനു തട്ടക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നറിയും “നാശൈ നീ തിരിച്ചുവന്നാൽ അവൻ നിന്നു അടിക്ക തിണ്ടോ?” എന്ന ചോദിച്ചു.

അതു കേട്ടപ്പോൾ, തുള്ളിൾ “അല്ലോ അല്ലോ” തെ മണംതയി. പക്ഷേ ആ തെം ക്ഷണികമായിരുന്നു. “ഓടി കുട്ടി. എന്നാൽ ചേച്ചിയുടെ സുവക്കേട് മാറമല്ലോ” എന്നും അവൻ സഭന്താങ്ങളെതാട്ടെ പറഞ്ഞു.

വിശ്വാം യേമാംഗിനിയുടെ കുള്ളുകളിൽ അഞ്ചുക്കരി നിറഞ്ഞു. “മനുക തുള്ളി, നിന്നക്കും എനിക്കും തമ്മിൽ

எாய்வுகளேடு

என்ற வியல் என்ற காண்டதியை நீ என்னிடு ஸகங்பூட்டுவாரோ” என்று அவர் சொல்லினா.

இந் சொல்லினை “தூப்புஞ் என்று மறைப்படி வர நான் ! அவன் ரைக்கு ரோக்குவிதஷ்டமாய ஏது தொடர விவரித்துக்கொள்ளு” அதையென்று ஒவ்வொரு கிழியுடை காண்டும் அவர்களைக்கொண்டு அநியால்? அதையென்று விவரித்துக்கொள்ளுதலே கொடுக்கிறீர்கள்? அதையென்று விவரித்துக்கொள்ளுதலே? கொடுக்கும்போது வாயில்திட்டில்லோ?” என்று அவன் பார் சொல்லினா என்று கொடுக்காது “போடா என்ன அறாக்காது” என்கூடு “நீ என்று?” நீ என்னிடு நீ சூட்டுவாரோ?

தூப்புஞ் தாழ்வத்தைக், “ஸகங்பூட்டுவுக்கு கொண்டு தள்ளப் பாயில்துக்கா; அது” அவர்மான். வூர்யி அயிக்குமாயாது பிள்ளை என்று சொல்லுதலே.

தூப்புஞ் தாழ்வத்தைக், “ஸகங்பூட்டுவுக்கு கொண்டு தள்ளப் பாயில்துக்கா; அது” அவர்மான். வூர்யி அயிக்குமாயாது பிள்ளை என்று சொல்லுதலே.

“வூர்யி அயிக்குமாயாது தொன் நிர்க்கு விழிக் கொடுவாது விழிக்காதென ஹாநி வருத்தை, | அநியா”.

“எதுதுக்காது சேஷ்டி?”

മേഖലയിൽ തല അട്ടിക്കൊണ്ട് ദൂസർപ്പത്തിൽ
പറഞ്ഞു; “ഈനി നിന്നെ ഇവിടെ വരുമ്പോൾ സഹജിക്കു
ചില്ലു. വിളിക്കാതെ വന്നാൽ എന്ന് കൊഡിക്കു.”

കൂദാൾ അത്രയും ചക്കിത്തനായി അവളുടെ മുഖത്തു
നാട്ടിക്കൊണ്ടു “അങ്ങാടിനയാശകിൽ നാശീ രാവിച്ചു
എന്ന് എപ്പോഴും വിളിക്കും?” എന്ന് ചേരിച്ചു.

“നാശീ രാവിച്ചു വീണ്ടും വരുമെന്തും?”

“ഒരി രാവിച്ചു വേണ്ടക്കിൽ .ഇപ്പോൾ വരും
വച്ചിയുടെ ഇപ്പോൾ പോരവും ഏതു ചെയ്യി?” എന്ന്
പക്കാടേരുടെ അവൻ പറഞ്ഞു.

തിരുമ്പയം അവരൻ്റെ നേരുക്കളിലും മുഖത്തു
പറിച്ചവിച്ചു ഭിംബം കണക്കുപൂഠം, ചെമ്പാഗീനിയുടും
പ്രധിയ സൗകര്യം തോന്തി. എന്നാൽ ഈ സംഗതിക്കിൽ
ഇരു മനോഭാർപ്പം അവലുംവിച്ചില്ലെങ്കിൽ കാഞ്ഞം
ഒക്കെക്കില്ലോ അവരം ചുരുക്കിയും അവിംബം. താൻറെ വീഡിൽ
മിക്കയും പോകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ നേരിട്ടു എല്ലാ
പിക്കുകളും സാംഖ്യാഖ്യം അനുഭവിക്കാൻ അവൻ
ആരാജാന്നും അവരം കരിഞ്ഞതുകൂടാതില്ല. പാക്കു
രം അതെത്തുദിന സഹിക്കും?

ഒന്നംതെരട്ട്

മേമാംഗിനിയുടെ ക്രൂക്കളിൽനിന്ന് ബാധ്യം ധാര
ധാരയായി പ്രവർത്തിച്ചു. “എൻ! എനിക്കു തൊത്തുവു വജ
തൊത്തു ചപാ! തൊൻ വിളിക്കുവേം വാ. തോന്നുവേ
ഴാക്കു മുവിടെ വന്ന ”എന്ന കുഴുപ്പുടിനാതിലിഞ്ചു
എന്ന” അവരും വിമുഖം വിക്കുളം കൈ വിധം പറഞ്ഞ

‘തൊൻ എന്തു തൊത്തുവു ചേച്ചിയും വരുത്തുന്ന
എന്ന പറന്തുകുണ്ട്’ ഭജവും ലജ്ജായും നിറങ്ങത ആ
ദോക്ക അംബൻ അവിടെ നിന്നിരക്കി.

മേമാംഗിനിയുടെ ക്രൂക്കളിൽ നിന്ന് ക്രൂർ അ
വിപോലെ പ്രവർത്തിച്ചു. തജ്ജതില്ലാത്ത ശ്രൂതി
ബാലൻ തന്നെ അംഗീകാരി കാര്യനു എന്നും അവരും
പ്രത്യക്ഷഭാഗി. “എൻറു സ്ഥാപനികൾ ഒരു ദേ
ക്കാനിക്കൂട്ടുവേണ്ടി, പാവം മുത്തു പാട്ടുവെച്ചുണ്ട്” അത്
അംബൻ വിചാരിച്ചു.

മേമാംഗിനി ക്രൂർ തുടച്ചിട്ടു് സ്വന്തമെ
പോലെ പറാത്തു: ‘എൻ’ നീ എത്ര ഭജുന്നും ഒ
മുവിടെ നിന്നിരക്കിപ്പോക്കാ അതിലധികം മനസ്സു
എനിക്കണണും” നിന്നാക്കരിക്കാമോ?”

VIII

“അമേധ, തുപ്പനമ്മാവൻ ഇന്നലെ കടയ്യും പോകാ
തെ ഇവിടെ വനിഞ്ഞു? അതിനായി പേരും അടിച്ച
അടിച്ചയറ്റ അമ്മാവൻറെ മുക്കിൽനിന്നും....”എന്ന്
ഉച്ച പരാത്ര തീരുമ്പുമ്പെയു!—

“ഈരി, ഈരി! അവത്തങ്ങളെന്നും ഇതിങ്ങുട്ട്. അതു
കൊണ്ട് ‘നാശഭാഗ്യ ചേരും’? എന്ന് ഫോറാഡിനി
പറാത്ര.

‘പെട്ടെന്ന്’ ഇങ്ങനെ അർദ്ധാക്കണിക്കിയിൽ അന്ന
അമ്മ തട്ടേരത്തിനായും ഇമ ആശ്വസ്ത്രപുവം കണ്ണം മിഞ്ചാ
തെ അവിടെ നിന്നു നിന്നു. അതു കണ്ട്. ഫോറാഡിനി
അവശ്യ വിഴിച്ചു “പിന്നെന്താണാശ്വാസ്തു?” മുക്കിൽ
നിന്നു രക്തം വന്നു, ഇല്ലോ? എന്ന് ചോദിച്ചു.

“അധികമില്ല. അല്ലോ മാത്രം” എന്ന പരാത്രിട്ട്
അച്ചറ വീണ്ടും പോകാൻ ആവിച്ചു

“ഈരി, നീ പോ.”

എന്നാൾ വാതിച്ചിണ്ടു കതകവരു എത്തിക്കരും
അ ചം “അമേധ! ഇതാ നോക്കു തുപ്പനമ്മാവൻ വന്ന
നിൽക്കുന്നു”. എന്ന പരാത്ര.

അമ്മരൈതെടി

അതു “കെട മാതയിൽ തുപ്പിൾ ചിറിച്ചുകൊണ്ട് “ചേച്ചിയുടെ സുവാഴക്കെട്” എന്നും ഒന്നും ചോദിച്ചു. ദേഹം താരതാലും ഭഗവതാലും മേഖാ ഗിനി ഭാത്രു പിടിച്ചുവള്ളുന്നപോലെ “ഖവിടെ ഏറ്റു കാഞ്ഞത്തിനായി വന്നു? ചേഗം ചോ. ഖവിടെ നിന്നു കാടിപ്പോാം” എന്നും മുഖസ്പർശനിൽ പറഞ്ഞു.

പിച്ച പിടിച്ചുവന്നപ്പോലെ കണ്ണിമയ്യുംതെ തുപ്പിൾ അവക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. പുംബാധികം ഉച്ച തനിലും മുഖാസ്പർശനിലും മേഖാംഗിനി വിശ്വാസം “എ തെമ്മാടി, പിനുണ്ടും ഖവിടെ നോക്കിനില്ലെന്നു ക്രപാകാനാണ്ടു പറഞ്ഞതു?” എന്നും അവർ അവരി.

“ഖതാ ചോകനാം” എന്നു പാണ്ടിക്കും അര ചോദി. ശാന്തിന ശേഷം മേഖാംഗിനി പ്രജനനവര ക്ഷേമനാപോലെ കിടക്കുന്നു ആററത്രു് വീണു. “തെമ്മാടിയോടു്” ഖവിടെ വരുത്തെന്നും തുടർ തന പറഞ്ഞു. പിനുണ്ടും “ചേച്ചി” എന്നു വിളിച്ചുകെ വരുന്നു. ഉംബ, കിഡു ചിനോടു പറയു ഇനി ഇറ അടക്കത്രു കിടത്തുവരുതും” മുഖസ്പർശനിൽ അ അരജനാപിച്ചു.

അംഗമയങ്ങളടക്കി

മരുപടി നെറം പറയാതെ ഇത് വൈഴ്സിൽഫെല്ല്
ചോയി. അനും റാന്തി ഫേമാംഗിനി തകൾ തെന്താവി
നോട് കൈമുഖിപ്പുരാതരു “തൊൻ ഇന്നുവരു അവിടുതെ
അട്ടക്കയെ നെറം ചോദിച്ചിട്ടില്ല. സുഖം അക്കായി കിടക്കുന്ന
ഇത് അവസ്ഥയിൽ ഞാൻ ഒരു കൂത്ര, അപേക്ഷക്കിട്ടുന്നു.
അതു” ഉപേക്ഷക്കിട്ടിപ്പുണ്ടോ?”

“നിന്മക്ക് എന്നാണ് വേണ്ടതു?” എന്നും വിഹ.
നാം സ്കൂൾപാർപ്പം ചോദിച്ചു. “കൂപ്പുനെ നമ്മുടെ വീടിൽ
പാപ്പിക്കുന്നും. പാശം അവൻ യും കൂപ്പുപുട്ടുന്നു.
ശൈത്യനമ്മാരായും ഇല്ലാതെ പജുൻ. അവൻ അവനെ
ശാഖയിൽ കെണ്ണുന്നു. അതു കുട്ട സമിപ്പാനുന്നാണു
പില്ല.”

“കുണ്ടാരെ കൂട്ടുക്കൂട്ടുകളിലെയാം. അടുപ്പാരി തൊ
ശരബല്ലാം ശീയും” എന്ന വിരിച്ചുകൊണ്ടു് വിഹിനൻ
റഞ്ഞെന്നു.

തെന്താവിന്റെ ഇത് കൊടിയു പരിധാസം ഫേമാം
നിഞ്ചിട്ടു എഡയൻകിൽ കുറവുംപോലെ തരിച്ചു മററുതു
ലഭിലും ആരിയിൽനിന്നും അവരും അതു സമിക്ഷ
യിരുന്നു. എന്നാൽ അനു ഭിംബിക്കുന്നതാൽ പ്രാണാർ
പശ്ചം ചോബാജുംബാനിൽനാൽ. അന്തിനാൽ എല്ലാം

അമീറ്റർ കെരളി

മുഹമ്മദാഖ്തി പൊരുത്തുന്നകാണ്ട്”, ഇത് ചെച്ചകളിൽ അപ്പു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“ഈം താഴവിശ്വാസപ്പെഷ്ചികൻ. അവനെ സപ്പാ എത്രക്കുംപോലെ എന്ന് ദ്രോഹിക്കുന്നു. അവനെ ഒ സിക്കി വിടാനാജോജ്യം ആഗ്രഹം. അതിനശേഷംനിങ്ങൾ എൻ്റക്കിലും ചെയ്യുകൊള്ളിക്കു. അവൻ വച്ചൻകാ താങ്ക് പിരന്ന ദാനം കൊം മിണ്ടുക്കരിഞ്ഞു”.

വിപിന്റെ അപ്പും മാനുഭാവത്തിൽ “അവ അരിയോ ധാന്നുമോ ആരുണ്ടോ എൻ്റെ കടകയിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന അട്ടക്കയ് കൊണ്ടുവന്ന തരാൻ. അന്തു ദ ആട്ട അനുഭവം, സ്വദാഭരിയുടെ വീട്ടിൽ വന്ന താമാ കുഞ്ഞു. നീ ഈ തിനിംഗ്യും ചട്ടി എന്തിനീ വച്ചാവേ ദയാക്കു പിടിച്ചുവയ്ക്കുന്നു?” എന്ന ചോദിച്ചു.

ഫേമാംഗിനി കരയാൻ തുടങ്ങി. അപ്പുണ്ടെ കഴിതെന്തും കണ്ണീൽ തുടച്ചുകൊണ്ടു “നിങ്ങൾക്കും ഈ സൗക്കിയിൽ ചേട്ടനോടും ചേട്ടതിയോടും പറഞ്ഞ അവനെ വിഷിച്ചുകൊണ്ടപോരാൻ കഴിയും. ഏ കാലിക്കയ് പീണം കെഞ്ചിപ്പുറഞ്ഞു. എങ്കുന്നെ എങ്ക് അവനെ വിഷിച്ചുകൊണ്ട് വരിക” എന്നും അയാളിച്ചു.

അമ്മക്കുടിനടപാടി

“അരി—അമ്മക്കുടിനടപാടി സാധിക്കു
ടെന്നതനെ ഇരിക്കുക. ഇള്ളാം ഇട്ടും കൊടുത്തു
അവനെ വളർത്താൻ നാം അതുകൂടുണ്ടോ?”

“എൻപോക്കു ദോൾ എന്തും നിങ്ങൾ
മറത്തുവായാവില്ല. ഇരുപ്പാം ഇക്കുടിനെ മറത്തു പായഞ്ചു
ദോൾ എന്തുപോയും ചെയ്യും? വാസ്തവം പായഞ്ചു.
എൻറപ്രാണാൻ കാരാ നിമിഷത്തിലും പോരും ഒരു കിക്കു
കിക്കുകയാണു്. ഈ സമയത്തുപോലും എൻറ ഒരു കേവ
ലമായ അപേക്ഷയെ നിങ്ങൾ തുട്ടിക്കൊള്ളുന്നോ? അവൻ
വെറും എഴുതാണോ വച്ചു് അവനെ അടിച്ച കൊല്ലാ
മെന്നാണോ നിങ്ങളിടെ ഒക്കു വിച്ചാരം? ദോൾ അവനെ
ശ്വിടു വിളിച്ച പാപ്പിക്കും. ആരെത്തു പായുമെന്നറി
ശാമല്ലോ” എന്നു് ഫോറ്റിനി പറഞ്ഞു.

“അവന ചോര കൊടുക്കാൻ എന്നാൽ സാധ്യ
മല്ല” എന്ന വിച്ചിനൻ സന്ദേശം പറഞ്ഞു.

“ചോര കൊടുക്കാൻ എന്നിക്കു കഴിയും. എൻറ
മകൻ ചോര കൊടുക്കാൻപോലും എന്നിക്കീ വീടിൽ
ശായികാരം ഇല്ലോ? നാഭൂതനെനു ദോൾ അവനെ
പിളിച്ചവരുത്തും. നിങ്ങളിടെ പേട്ടതി ശശ്രൂത്തി വന്നാൽ

അമ്മയുടെ

അവരു പോവിസ് “സ്റ്റൂഡന്റ് വയസ്സ്”, നോക്കിക്കൊള്ളുക” എന്നും മറപടി പറാത്തു.

കോപം ക്രാവർത്തു; സ്റ്റൂഡം മരവർത്തു. ഇങ്ങനെ രണ്ട് വിചരിതഭാവങ്ങളിൽ ഇരയും ക്രപ്പാക്കിക്ക്രാവിയ വിചിന്നു ക്രമ്മങ്ങൾ മിശ്രാവതി ഇരുന്നു “ഈ അതുതനെ കൂര കാണാണമല്ലോ?” എന്നും പാതയിട്ടു് അദ്ദേഹം ചെളിക്കിലേക്കു പോയി.

IX

അടിന്തമിവസം രാവിലെ മഴ പെയ്രുക്കാണീയെന്ന്. തന്റെ മറിയും ജനാദ്യക്കുള്ള ഇരുന്നിട്ട്, മേമാംഗിനി അക്കാഡാഡാ ദോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്നു “പാശു ദോഷം ചൊംബൽ ചെന്നു” “നിങ്ങളുടെ അന്തിയതന് ദോഷം മഴ നന്നാത്തു വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നവിലീച്ചു പറഞ്ഞു.

“വിളക്കത്തോടു എല്ലാ അവൻ വരുന്നു” എന്നപറഞ്ഞു “കാണംബിന്നി തലതിൽ മുട്ടപ്പും വലി മുട്ടക്കാണു” യാതുക്കൽ ചെന്നു.

മേമാംഗിനിയുടെ എംബയം തുടിച്ചു. അവരം ലവി എന വിളിച്ചു “നിംഗൾ കൂപ്പുനമ്മാവൻ എവിടെ ഒരുചെയ്യുന്ന എന്ന ദോക്കിയിട്ട് വാ” എന്ന പറഞ്ഞു.

അപ്പേന്നരത്നിനൈളിൽ അവൻ തിരിച്ചു വന്നു “പാശുഞ്ഞാണും കൂപ്പുനമ്മാവൻറെ തലതിൽ നണ്ണ ദോക്കിലും എടിയുള്ള വച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നവിനിച്ചു.

“അവൻ എന്തു കററം ചെയ്തു?”

അമ്മയതേടി

“ഹന്നലെ ഉച്ചയ്ക്ക് ഇടയാട്ടെ അടക്കൽ പാട്ട്
പിരിക്കാൻ അഭ്യാവന അയച്ചിങ്ങൻ. അവിടെനിന്ന്
പിരിച്ച ദൂരം അപഞ്ച, ചെലവിട്ടിട്ട് ഇപ്പോഴാണ്
പോലും തിരിച്ചു വന്നതു” എന്നും ലലിതൻ പറഞ്ഞ
മേഖാംഗിനിക്ക് ഇക്കമെ കേട്ട് തെളിം വിശ്വാസ
വന്നില്ല. “അവൻ മുച്ച വസും ചെയ്തു എന്നും ആ
പറഞ്ഞു? എന്നും അവരും ചോദിച്ചു.

“ലക്ഷ്മിൻ വന്ന പറഞ്ഞിട്ട് പോയി!” എന്നും ഒ
ഞക്കിട്ടും ലവിതൻ പഠിക്കാൻ പോയി.

ഒരു ദൂരം മനിക്രൂർ നേരത്തേക്കും മരാട
ഗണ്യവും കേട്ടില്ല സുമാർ പത്രം മനിമുരൈപ്പുാർ, ഒ^o
ക്കുട്ടാമി രാജി കൊണ്ടുവന്നു. മേഖാംഗിനി എന്ന
പ്രീറ്റ കാംബിനിയും മക്കാം കുടി ചെട്ടിയും
ക്കുത്രുച്ച അക്കഷും ചുച്ചുകഴിയ്തിങ്ങനു. തുട്ടു
ചുക്കിൽ ഗോപാലൻ തുപ്പിനുനു ചെവിക്കു പിടി
കൊണ്ടു നടക്കുന്നു. നവീനവാദവും വീട്ടിൽ ഉണ്ട്
അനുംതാനം. വിപിനാനു കുട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലുന്നു അതു
അനുംതാനം.

മേഖാംഗിനി സംസ്കാര എന്നീരും, മധ്യാവാ
വലിച്ചിട്ടുകൊണ്ടും അഭ്യാട്ടെ ഒരു മുച്ചത്തിൽ ചെന്നു

അമർഖരണക്കീ

ഉടക്ക നന്ദവീതമാണു ഉച്ചതിൽ “ധേമാംഗിനി, ഇന്തി
ഈ വിദ്വിൽ പാക്കാൻ തെങ്ങുലാലാവില്ല. ഇത് ധിന്
വിലയുള്ള വാഴമാൻ വിപിനനും പറയണം. തെങ്ങഡി
വേരു വല്ല ദിക്കിലും പോതി താമസിച്ചുകൊണ്ടു”
എന്ന ബിഡിച്ചുവരാത്തു.

ധേമാംഗിനി കാം മിണ്ണാതെ സസംശ്രദ്ധം നിന്നു.
ഉടക്ക കാംബിനി ഒരു കർത്തരു പദ്മസ്ഥയം എന്നെന്നതിൽ
വാതവിനു മുഖിൽ ചെന്ന നിന്മക്കാണ്ട് “തവയും
ഒക്കയും അതു “ധേമാംഗിനി, ഞാൻ നിന്മൻറു മുട്ടാകി.
എന്നാൽ നി എന്നെന്ന നാഞ്ചാരിക്കു നൃത്യംപോകുവ കൈ
ആണ. തെറവാക സ്റ്റൂഡി കണ്ണിച്ചു” എന്നെൻറു അഭി
രിന ശിപ്പിക്കുതെന്നും ഞാൻ നിന്മന്നാണ്” അതിനും
ബന്ധം പാശ്ചാത്യിച്ചേറാ, ഞാൻ എന്നതുണ്ണാം കുമ്പുപ്പുള്ളു
ഒരു അന്ന ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചു. നഞ്ചി ദിവസം
കാലി കഴകിച്ചുതുക്കാണ്ട്” എന്തു പ്രഥമാജീവൻ കീഴി
കാലം മഴവനും ഉജ്ജി കാരംലേ വഹിച്ചെന്നതു? അതു
തോജാ വഹിപ്പാൻ പോകുന്നതു? ആ ലാം തെങ്ങ
ഡി തവയിവാഞ്ചല്ലും വീഴാൻ പോകുന്നതു?” എന്നി
രിന ആലകാമുള്ളം മഴക്കി.

ധേമാംഗിനി വളുക്കര താണ സപ്രഥമിൽ “ഈപ്പോൾ
ഒരു പററി?” എന്ന ചോദിച്ചു.

അമ്മയേരട്ടി

കാംബിനി കൈ അട്ടിക്കൊണ്ട് “വളരെ നല്ല കാൽ, നടനിരിഷ്ണം. ഒന്നും വരിയ കാൽ! നിബന്ധ തിക്കണ്ണതിന്റെ പാടവത്തിൽ ഇപ്പോൾ അവൻ വന്നും ചെയ്തു പണം അപധിച്ചിരിക്കും. ഈനി രണ്ട് മുന്നതവണ ഇമ്മാതിരി തിക്കണ്ണം തുടർന്നും പെട്ടി തല്ലി പ്പോളിക്കുന്നതിനും കൗങ്കോൽ വയ്ക്കുന്നതിനും അവൻ മിട്കുന്നായിരത്തീങ്ക്” എന്ന പറഞ്ഞു.

മഹമാശ്രിനിങ്കു രോഗംവാധിത, ഈ അപദാസ അദി കേട്ടപ്പോൾ അവളിടെ ഉണ്ട്‌വു് അറബി. ഇതിനു മുൻപെജ്ഞം എറ്റു കാരണമുണ്ടാണോലും അവൻ തന്റെ ചെട്ടെന്നു ദിനിൽ വച്ചു് നോം പരിയാരണാണി കന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്നു് അവരിക്കു സമീക്ഷാനാവതല്ല തെയായി. അതിനാൽ മുട്ടവാഡ സ്പര്ശത്തിൽ അവൾ പറഞ്ഞു: “തന്നുണ്ടോ വച്ചി, അവരെ പൂട്ടുകൂടി ഇ യൂണം ചോളിക്കൊണം പറിപ്പിക്കുന്നു്?”

“നീ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു ഇല്ലായോ എന്നു്” എറ്റു കുഞ്ഞുവന അടിയാം? ഒപ്പു് അവൻു് ഈ ഭൂമി ഇംഗ്ലാന്റില്ല. റഹംസ്രഹാണി നിക്കും രണ്ടുപേ എറഞ്ഞാക്കിയാണു പറഞ്ഞുകുത്തുനു് അതുകൂടിയാം? ഇ

നൊക്കെ ഖടം കൈച്ചുത്തരും നീംപ്പുതെ പിന്ന
ആരും?" എന്ന കാഭാവിനി ചോളിച്ച.

ഇതുനാളം അവർ അടക്കി വച്ചിരുന്ന കോപത്തെ
സദ്ദം ലഭിച്ച ഉടരോ ഇന്ന് ഇങ്ങനെ ചെള്ളിക്കു കാട്ടി,
തന്റെ പക്കയല്ലാം വീട്ടുകയാണ് അവരും ഒപ്പുതെന്നും,
എല്ലാം അറിയുന്ന സ്ഥലപരമനും അറിയാം അല്ല
അനുംദേശാംഗിനി മതസ്വഭി എന്നപോലെ നിന്നു.
കുത്തകി മരുദാങ്ഗത്തിയിൽ ഇതു യൈക്കമൊരു പഴി
ചുമത്രവാൻ തയ്യാറാവുമെന്നും അവരുടെ വിഷ്വാരമേ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതു നിലവ് ക്ഷണികമായി
രന്നു. അടുത്ത നിലിഞ്ഞതിൽ അവർ സിംഹി എന്ന
പോലെ വീട്ടിനു വെള്ളിയിൽ വന്നു. അവളുടെ തന്ത്രങ്ങൾ
ഒക്കാപാശി വച്ചില്ല. ഇൻപിൽ ചേട്ടു നില്ക്കുന്നതു
കണ്ണതും അവരും മുഖാവരണത്തെ അല്ലോ വലിച്ചിട്ടും.
എന്നാൽ കോപത്തെ ശുട്ടക്കാൻ അവരുടെ കഴിഞ്ഞില്ല.
ശാഭാവിനിയേ കുട്ടി മുളബുക്കിലും ദുഃഖപരത്തിൽ
രവരു പറഞ്ഞു:—

"നിങ്ങളുമ്പോലെയുള്ള വഴിക്കാളിയോട് സംസാരി
ംനു എന്നിക്കില്ലെന്നില്ല. ഇതു ബാധനെ അനുഭവന്നു

ശ്രദ്ധ ചരിത്രനാട്ടി

പറയാൻ നിങ്ങും ഒരു നാശമില്ലോ? ഒരു മുഹമുദ്ദേശ വഴിത്തിനാൽ വയറു നിറച്ചു ചോറു കൊടുക്കിം സംശയാശം ഉണ്ട്. പക്ഷെ മുഴവൻ പണികൾക്കു പ്രിയിട്ടിട്ടും നിങ്ങും അടവിനും വയറു നിരവുത്താക്കവള്ളും ഒരിക്കൽവകുലിലും ചോറു കൊടുത്തിട്ടാണോ? തൊൻ ശ്രദ്ധാഫിഡിനുകിൽ മുവൻ ഇതിനുമുയേ പട്ടിഞ്ഞി കിണറു ചാകമാതിന്നു. വിശദ്ധു സഹിക്കാതെ ഒരയോരു അവൻ എൻ്റെ അടയാളം കാണാൻ കാട്ടുകയും ഓടി എന്തുമുണ്ട്. എൻ്റെ സ്ഥാപിതനായും അടുക്കി കൈതിന്തണമല്ലു.”

“തെങ്ങൾ അവൻ ചോറു കൊടുക്കന്നില്ല. പണി കയറ്റിപ്പിക്കുമാറുമേ ചെയ്യുന്നതും. നീയാണോ? അവനെ ചോറു കൊടുത്തു” ഇതിൽ ചോറുന്നതും. അതുപേജു ആളുള്ളു?” എന്നു കാണംബിനി.

“അംതാ! അതുപേജുള്ളു. ഇന്നവരുടെ നിങ്ങും രണ്ടു അവൻ വയറു നിറച്ചു അതുമാരുമുണ്ടും കൊടുത്തിട്ടില്ല. അംതാ! അതിനുപയക്കരം അടിയും ഇടിയും കൊടുത്തുവനു. കൂടിയുന്നതു അവനെക്കാണും ജോലിയും ചെയ്യിക്കും ദണ്ടും. എൻ്റെ വിട്ടിൽ വരുത്തുവനും തൊൻ ആയിരുന്നുവണ്ണം അവനു പുറത്തിട്ടിട്ടുണ്ടും. എന്നാൽ വിശദ്ധു സഹിക്കാതെ ഒരയോരു തിന്നാൻ വല്ലതും കിട്ടുമെന്നു വിശ്വാസിയും അവൻവരുണ്ടുണ്ടും

കൂദാശയുടെത്തിരാളി

കവരാനും പ്രാഥമ്യന്തിനല്ലെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു സഹിക്കാൻ വയ്ക്കായരിക്കുന്ന എന്ന് ശ്രദ്ധ കാണ്ടിന്നി പുതിയ ഫിച്ച്. ഈ തിന്ന് ദൈപ്പതി പറഞ്ഞതു “നവീനബാബുവാണ്”. തുണ്ണുജന മന്ദിരിലേക്കു വലിച്ചിട്ടും, കുടുംബം മരിക്കിയും വാഴ ഔവയിൽ ചൊക്കിഞ്ഞു മരിച്ചുവച്ചിരുന്ന ഒരു പൊതി വെള്ളിയിൽ എടുത്തിട്ടിട്ടും “ഭദ്രാഖാഗിനി” കീ നന്ദകിയ റിക്ഷാന്തരതിന്റെ പ്രഭാ സോങ്ക്. ദൈപ്പതി പണം മോജ്ജിച്ചും, അഞ്ചുക്കാണ്ട് നിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി എന്തോ വേദനയ്ക്ക് വഴിപാടുകൾ ഫൂച്ചിച്ചു പ്രസാദിക്കും കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. ഈതാ എടുത്തോളി” എന്ന പറഞ്ഞതു “അരയാറം ആ പൊതിയിൽ കിന്ന്” രണ്ട് സന്ദേഹം, അല്ലെങ്കിൽ പുജ്ജാദർ, കൊരണ്ടു വിവപ്പത്രാദരം മതവാക്യവയെ വെളിയേണ്ടതുകാണുച്ചു.

കൂദാശവിനിയോടെ ക്ലൂസ്കരം നേരറിയിവേറി. “എടക്കാ എഞ്ചന്തായ ചെയ്ത് അരാനാണിവൻ! ശ്രദ്ധാഗിനി! ഇപ്പോൾ കീ തന്നു പറയു. ആയോടെ ക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടി ഇവൻ മോക്ഷാം നടത്തി! എന്റെ നുജൂം സോ” എന്ന് അവരം ചോദിച്ചു.

ശ്രദ്ധാഗിനിക്കു കോപം അടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പേരെട്ടുന്ന് മുന്നൊട്ട് ചെന്ന് തുണ്ണുവെന്റെ രണ്ടു ചെക്കി

ക്രത്തും കിരോ അടക്കി കൊടുത്തു. “കുള്ളിച്ചുവരക്കാ, എന്നാനു സോ നിന്നെ ഒറ്റജീക്കാൻ പറിപ്പിച്ചതു്? എൻ്റെ വീടിൽ കടന്നുവാക്കുതെന്നു എന്നു നിന്നോടു് എത്ര മൂവയ്ക്കും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു? എത്ര മൂവയ്ക്കും വീടിൽ നിന്നു നിന്നെ ആട്ടിപ്പൂയിച്ചിരിക്കുന്നു! കുള്ളിതൊഴിയു പറിക്കുന്നാണു് നീ കുള്ളിച്ചു്” വീടിൽ വരുംണ്ടായിരുന്നു ഒന്നു് എന്നിക്കിപ്പോഴേപ്പു മനസ്സിലായതു്?” എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇന്തിനിടയ്ക്കു വീടിലുണ്ടു് വരെല്ലോ അവിടെ ഓടി എന്തി, കുറു ക്കാനു് ഹരാനു പറഞ്ഞു. “എന്നു എൻ്റെ കുള്ളിക്കാണ്ടു് കണ്ണതാണു്. മിനിന്തൊനു് ഇരുട്ടു് കുവൻ അവിടെ നിന്നിരുണ്ടു്. എന്നു കണ്ണ മാത്രമിൽ അവൻ ഓട്ടും പിടിച്ചു. എന്നു ഇല്ലായിരുന്നുകും അറ യൂട്ടിയു കടന്ന വല്ലതും തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകമായിരുന്നു.”

“ഹേമജീ സുവമില്ല; വേഗം ഉറക്കം പിടിക്കം എന്നു് അ ചനു് അറിതുകൂടെടു്? അവൻ സാമാന്യക്കുള്ളി നോനു്” എന്നു പാരു ഗോപാലൻ പറഞ്ഞു.

ഈ കഴിഞ്ഞ പതിനാറു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഇതു മാതിരി ഒരു അനുനാസം കാഭംബിനി ഒരിക്കലും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. വളരെ സദ്ദൈശവേദനാടു് “പുംബയപ്പാലെ

അമ്മൻമുരുത്തടി

നില്ലുന്നതു നോക്കു. വീട്ടിൽ കേരിപ്പൂക്കരബത്തും “നീ ശ്രവണാട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും എന്നും എങ്ങനെന്നും അറിയും ഫേഡാംഗിനി? ‘ഫേഡാംഗിനിചുള്ളി’ എന്നും അമ്മ ദൈഖാരം സ്രൂതയുണ്ടുമെന്നും” എന്നും “ഇവൻ നാട് മഴ വന്നും പറഞ്ഞുവക്കാണ്ട് നടക്കുന്നു” എന്നും പറഞ്ഞും അബ്ദി ചൊതിയെ പ്രസാദത്തോടുകൂടി കുഴം എന്നും എന്നി എന്തിട്ടും “മുന്നു അപ മോസ്റ്റിച്ച ചെലവാക്കിയിട്ടും ശ്രീല കൂട്ടിം മുന്നാലു ചുക്കുത്തു എവിടെന്നിങ്ങനാ കൊണ്ടുവന്നിലി ക്കുന്നു. കഞ്ചിസ്സാറുപ്പാണി” എന്നും മുള്ളുന്ന നോക്കി പറഞ്ഞു.

നവീനമുഖ്യ ആര കിഴ്ചിക്കു വീട്ടിനില്ലിൽ വലി ച്ചിഴ്ചു കൊണ്ടു ചെന്നിട്ടും നിഷ്ടുക്കുന്നു, തായിലുതുട ക്കാണി. അധികാരം എററിയ വജ്ഞിയിൽ പൂർത്തിയിരിക്കുന്ന എങ്ങനും പോരിയും താഴുന്നു ഇന്നാട്ടു പോവാനാവാതോ, അടി വാങ്ങാനുപോലെതുപ്പുനും ആര അടിക്കാളിക്കുക്കു മഞ്ഞ നമ്മി കൊണ്ടു. “അടി വാങ്ങാൻ ഇവൻ നന്നാണി പറിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നും കുദംബിനി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവിടെ വാഞ്ചാവരം അബാനാ അടിക്കുന്നും അങ്ങം ഒക്കെ പൊക്കുക പോലും ചെയ്തിരുന്നില്ലുന്നും” ഇതുപരം മാത്രം അറിയാം।

X

മറിയുടെ ജന്മദിക്ഷപ്പാം അടച്ചു് ശിലപ്പോംവു നി യേവയാക്കി ഇരുന്ന ഫേമാംഗിനി. ഇത് ഇരാ ദോദേഹം കാണാൻ പോകിയുണ്ട്. അവരു തിരിച്ചുവന്നു് “കൂദ്ധനമു് വാൻ വദ്ധന്മ വരുമ്പോരു വല്ലിയ കൊട്ടിക്കാരനാവു മെനു് പേരാമു പാഞ്ചനാ. അധ്യാവരൻറ ഗ്രാഥത്തിൽ എഴു ഫേത ഇരിക്കുന്നു എന്നു” എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങി.

“എന്തു്”

ഒരുംബുദ്ധ ദാഷം നിന്റെനാ സപരം കേട്ട മാത്രമിൽ ഇത് സംശയിച്ചു.

“എന്നുന്നും എന്തു്” എന്നു് ഭാരതോടെ അവർം ഫോറിച്ചു.

“ഈ നായം എപ്പായു ഫേൻ്റു് അവകന തസ്തികക്കാ സ്ഥൂകയാജാം?” എന്നു പറഞ്ഞു് ഫേമാംഗിനി തന്ത്രിയു വിശക്കിടന്നു് എഴുക്കി എഴുക്കിക്കാരത്തു. ഒന്നു മൂന്നു മണി ക്രൂഢിക്കിയപ്പും, അവരുക്കു പനി വർഖിച്ചു. വിപി നീൻ നടന്ന സ.ഗതിക്കൈപ്പും ഫേട്ടതിയുടെ അട്ടക്കൾ നിന്നനിന്തുക്കാണു് വെക്കുന്നും വീട്ടിൽ വന്നുണ്ടും

അംഗങ്ങളേട്ടി

മുമ അട്ടത്രു ചെന്ന “പനി അധികമായിട്ട്” അംഗ
ബോധമില്ലാതെ കിട്ടുന്നു” എന്ന പറത്തു.

“അതെത്രു? കഴിതെ ദുന്ന നാലു ദിവസങ്ങളും
യിട്ട് പനി കരവായിരുന്നല്ലോ” വിപിനൻ സംശ്ലിഷ്ടം.

വാസ്തവതിൽ വിപിനന്ന തന്റെ പത്രിയേംടു
അഴിവറ സ്ഥാപനമാക്കിയുണ്ട്. അദ്ദേഹം അവക്കു എത്ര
മാത്രം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു എന്നതും നാലുവു വർഷങ്ങൾക്കു
കുറവും, ചേട്ടനേയും, ചേട്ടതിയേയും വിട്ട് പോന്നതിൽ
നിന്നു തന്നെ അറിയാം. അതുകൊണ്ടുനേരുത്തുടർന്നി
അദ്ദേഹം മുറിയിൽ കുടാൻ. അദ്ദുര നിലത്തു കിടന്നിരുന്നു.
അവക്കു കട്ടിലിൽ എടുത്ത കിടത്താനായി അദ്ദേഹം
അമിക്കവേ അവരു കുറഞ്ഞ തുറന്നു “അല്ലെന്നെന്ന അദ്ദേഹ
തനിന്റെ മുഖത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും”, ഇങ്ങനേ
ങ്ങളേയും പിടിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടും “എല്ലുനെ എങ്ങനെ
എക്കിലും രക്ഷിക്കണണ; അല്ലെങ്കിൽ എനിക്കു” ഇതു പനി
മാറകയില്ല. ഭർത്താവേവി എനിക്കു മാപ്പു തരികയേ ഇല്ല”
എന്ന പ്രംശ്യം.

വിപിനൻ അട്ടത്രു ചെന്നിരുന്ന “അവക്കുവും തലയെ
മുഖവായി തലോട് കൊണ്ടു” അവക്കു സമാശപ്പെസിപ്പി

കാൻ തുടങ്ങി. അവർ പിന്നെയും ‘നാമാ’ തുല്യനെ
രക്ഷിക്കുമോ?’ എന്ന ചോദിച്ചു.

അവളുടെ കണ്ണിൽ തുടച്ചിട്ട് “നിന്റെ ഇംജിം
പോലെ നടക്കാം; നിന്റെ സൗഖ്യത്വം മാറ്റുക” എന്ന
പറയു.

മേമാംഗിനി മിണാത്ത എന്നിരു “കിടക്കുയിൽ
പോയി കിടനു. രാത്രി ഒപ്പം നിന്റെയും നീങ്ങി. അട്ടഞ്ച
ദിവസം എന്നിരു നോക്കിയപ്പോൾ ഒപ്പം വിട്ടിരിക്ക
നാൽ കണ്ണു “വിപിനൻ സന്തോഷിച്ചു. സ്ഥാനപാനാലിക
ക്ഷല്ലാ അനാസ്ഥിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം കടയ്ക്ക പറപ്പുംനു
ഭാവിച്ചപ്പോൾ മേമാംഗിനി അട്ടത്രുമെന്നു “അണ്ണി
സഹിക്കുവരുംതെ തുല്യനാം കുടംജ്ഞപ്പം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു.
അവനെ തുണ്ടാട്ട വിളിച്ചുകൊണ്ട പോരാട്ട്” എന്ന
ചോദിച്ചു.

“ഈവിടെ വിളിച്ച വരുത്തേണ്ണ കാഞ്ഞബലറും കുറ്റം
അവൻ അവിടെന്തെനു പാർത്തകാലിക്കു”.

മേമാംഗിനി അല്ലെന്നും അങ്ങനെ സ്ഥാപിച്ചു നിന്ന
പോയി. “അവനെ രക്ഷിക്കാമെന്നും തുനും വാദംനു
വെള്ളിക്കാണില്ലോ?” എന്നും അവർ ചോദിച്ചു.

അംഗമന്ത്രങ്ങൾ

“ചേരു കൊടുത്തു വയ്ക്കാൻ അവനും നടക്കിം താഴീയ എറ്റു പ്രധാനി? നീയും കൊള്ളാം” എന്ന വിപ്പി നൽ പറഞ്ഞു.

കഴിഞ്ഞ വിവസം സപ പത്രി കട്ടംജപരം ബാധിച്ച കിണറിയന്നപ്പോൾ സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞതെല്ലാം വിവി നൽ ഇപ്പോൾ മാനനിരിക്കുന്നു. കടവയ കുഞ്ഞത്രിൽ ഇട കിക്കാണ്ട് ആദ്ദേഹം എന്നീറ്റു “എന്നക്കീ പിച്ച എവിടുന്നു” വന്നും പെട്ടെന്ന മേട്ടതിയും കോപിക്ക തില്ലോ?” എന്നു “ആദ്ദേഹം ചേണിച്ചു.

ദേഹാശികി ശാന്തമായും എന്നാൽ ദ്രവ്യാദി താഴും പറഞ്ഞു. “തോൻ അവവനു വിളിച്ചു കൊണ്ടു വരും. ആരാഡണുന്ന തട്ടക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു നേര കണ്ടു. ഇതുവരെ എന്നിക്കു രണ്ടു കട്ടിക്കരി ഉണ്ടായിരുന്നു. നാലു ദിനല്ലോ” തുല്യനംമിരറായ കമാരനാണോ.”

“ശരി പിന്നീടു കാണാം” എന്ന പറഞ്ഞു “വിവിന്റെ പുരപ്പെട്ടു. യേമാംഗിനി മനിയ ചെന്ന നിന്നുകൊണ്ടു “അവവനു ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു പാട്ടിക്കുവാൻ സമ്മതം തരില്ലോ?” എന്ന ചേണിച്ചു.

“പോ അപ്പറത്തു”. നിന്നുക്കു ഭാന്താണോ” എന്ന പറഞ്ഞിട്ടും, വിവിന്റെ കോപത്രാജേ പുരപ്പെട്ടു.

അമിച്ചുനേടി

ധോമാംഗിനി തിബുവിനെ വിളിച്ചു പറയി. “ഡിപ്പു, നീ ചൊം” ഒരു കാളിവണ്ണി പിളിച്ചു കൊണ്ടുവാ. എനിക്ക് “അമയുടെ വീടിൽ പോകണം” എന്ന പറഞ്ഞു.

വിപിനൻ അതു കേട്ട് ഉജ്ജാലെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു “ഒഹാ! ഒരപ്പുട്ടുകയാണോ”? എന്ന പറഞ്ഞിട്ടു കുറയിവേഴ്സ് നടന്നു.

ചണ്യീമണ്ണപണ്ണിനാരികിൽ ഒരു കീറ്റുപായിൽ മനോഭവംനും ശരിഭവംനും അജ്ഞയററ വാനന്നപോലെ തുണ്ണൻ കിടന്നിരുന്നു. “തുണ്ണാ!” എന്ന ധോമാംഗിനി പിളിച്ചു.

നേരംതെ തഞ്ചാരാതിരിക്കംപോലെ അവൻ ഉടനെ എന്നീറിരിയനു “ചേച്ചി!” എന്ന പറഞ്ഞു. നാൻ തേടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അമു അപ്രതീക്ഷിതമായി അതു ക്ഷമപ്പെട്ടിട്ടന്നപോലെ അവൻറു അരുന്നനും അരുന്നു തനാൽ വികസിച്ചു. സകല വേദനയും മറന്നു “അവൻ അത്യുസാധതനാടെ എന്നീറിരിയനു”, അംഗവസ്തു തനാൽ പാത് തൃച്ചുരേഖയം “ഹരിക്ക ചേച്ചി!” എന്ന പറഞ്ഞു.

ശമ്മംഗിനി

ഫേമംഗിനി അവർഗ്ഗർ കൈയ്യും വിടിച്ചു “കൗൺറ മാരാണോച്ചിട്ടും” “ഇല്ല, ഇപ്പോൾ ഇട്ടിക്കാൻ സ്ഥാനമില്ല; കീ എന്നും എന്നും അമ്മയുടെ വിട്ടിൽ കൊണ്ട് ചെന്ന വിട്ടിട്ടും വരണ്ണും” എന്നു പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ പുരപ്പട്ടക്” എന്നു പറഞ്ഞു “തുണ്ണും കടിഞ്ഞ ഒരു കനും” കക്ഷത്തിൽ ഇട്ടക്കിരക്കാണ്ടം കിഴിഞ്ഞ അംഗവസ്തും തോഴിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടം പുരപ്പട്ടാം കയ്യാരായി.

ഫേമംഗിനിയുടെ വിട്ടിൻറെ മന്ദിരത്തും കാഴ്വണി ചെന്ന നിന്നും ഫേമംഗിനിയും അതിൽ കേരി. വണ്ണി ഗ്രാമം വിട്ടും വെളിയിൽ ചെന്നതും, എന്നോ പിന്നാലെ വിളിക്കുന്ന രണ്ടും കേട്ടും വണ്ണിക്കാണും നിന്നു. വിത്തും വാടിയും മവന്തോടെ വിപിന്നൻ അവിടെ വന്നു “എവിടെപ്പോകുന്നും?” എന്നു ചോദിച്ചു. തുണ്ണുനെ ചൂണ്ണിച്ചു കൊണ്ടു “ഈവൻ്നറ നാട്ടിലേക്കും” എന്നു ഫേമംഗിനി മരുപടി പറഞ്ഞു.

“എന്ന തിരിച്ചു വരും?”

“ഒഗവാൻ എപ്പോൾ ഇഷ്ടിക്കുന്നും അരപ്പോൾ തിരിച്ചു വരും.”

ശാഖക്കുടി

“എന്നവച്ചുണ്ട്?”

“ഹവസ് എവിടെ എക്കിലും അദ്ദേഹമാനം വാൻ
ചുംപുംതെ തൊൻ വരിലു്” എന്ന പറത്രു് വീണ്ടും
മുള്ളുനെ മുണ്ടിക്കാണിച്ചു.

അതൊഴുങ്ഗവും ഇല്ലാത്ത കരവൻ ജോലിയുടെ
കോപ്പുംതെ അവരു കൊടുപ്പിക്കുന്നതിൽ വേണ്ടി അവർ,
എല്ലാവത്രഭേദങ്ങൾ എത്തിപ്പുംനെ വകവയ്ക്കുതെ. അതിചു
നിന്നപ്പോരു അനു ധിപിനൻ അവളുടെ ദ്രുംനിശ്ചയ
തതിന്റെ സ്വന്തവും മനസ്സിലുംകിയിരുന്നു. അനും അവ
ഴിക്കു മുഖഭാവവും സ്വന്തവും ഇരുപോലെതന്നെ ഇരുന്നു.
ഒരപ്പെടുത്തിയാൽ ഒന്നും അവരെ തന്റെ നിശ്ചയ
തതിക്കിനു പിന്നാറബാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്ന് “അഞ്ചുമും
നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

“ക്ഷമിക്ക ഫേമോ യതു വീട്ടിലക്കപ്പോകാം” എന്ന
അഞ്ചുമും മുള്ളപ്രത്യേകിൽ അപേക്ഷിച്ചു.

“അണ്ണോ! വേണു; ഒയവുമെല്ല ക്ഷമിക്കണം. എന്തും
ജോലി പൂത്തിയാക്കംവരെ തൊൻതിരിച്ചുവരിലു്” എന്നു
അവർ പറത്രു.

അയ്യപ്പേരട്ടി

ശാന്തതയും ഉഖ്യതയും സ്വർപ്പിക്കുന്ന തവൻറെ
പതിനിയുടെ മുഖത്തു വിച്ചിനക്ക് തുറവ നോക്കി. വിനീട്ടു
മുള്ളുണ്ടെന്നു മുട്ടു കൈക്കു പിടിച്ചു “മുള്ളാ നിബന്ധന
ചേച്ചുകൊണ്ടു വിട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോ! അനിയാ,
ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിട്ടുത്താണും കാലം നിങ്ങൾം ഒണ്ട
പേരെയും വേൻപെട്ടതുണ്ട് ആക്കം സാധ്യമല്ലെന്നു”
എന്ന് രഹമം ചെയ്യുന്നു. അനാജം വാ നിബന്ധന
ചേച്ചുകൊണ്ടു വിഴുക്കു” എന്ന പറഞ്ഞു.
